นิตยสาร ปากเกร็ด Style
Volume 09

ชวนกันไปวัดไปวา

เรื่องจากปก :

เปิดปิ่นโต ล้อมวงพูดคุยเรื่องวัดวาอาราม
ร้อนนี้ไปทำบุญ เที่ยววัดที่นครปากเกร็ดกัน

Special Scoop :

จิตรกรรม 100 ปีวัดเกาะพญาเจ่ง
และใครสอนเราเรื่องความงามนอกตำราเรียน

Otop : Inside Painting "ก็เพราะเราต่างกัน"

Style ทำกิน :

"ผมเป็นสัปเหร่อ" ไปคุยกันข้างๆ ศพ

ปากเกร็ด Style
Volume 09

ศาสนา
ชี้ทางดำเนินชีวิตที่ปราศจากโทษ

ศาสนาชี้ทางดำเนินชีวิตที่ปราศจากโทษ
ทำให้มีความเจริญร่มเย็น
คนจึงเชื่อถือ ประพฤติปฏิบัติตาม
ทั้งอุดหนุนค้ำชูศาสนาเพื่อประโยชน์
เพื่อความสุข ความสวัสดีของตน
พระพุทธศาสนานั้นมีลักษณะพิเศษประเสริฐ
ในประการที่อาศัยเหตุที่แท้ตามความเป็นจริงเป็นพื้นฐาน
แสดงคำสั่งสอนที่บุคคลสามารถใช้ปัญญาไตร่ตรองตาม
และหยิบยกขึ้นปฏิบัติ
เพื่อความสุขความเจริญและความบริสุทธิ์ได้ตามวิสัยตน
จึงเป็นหลักศาสนาที่เข้ากับหลักวิทยาศาสตร์ ง่ายที่จะส่งเสริม
การที่ท่านทั้งหลายจะทำนุบำรุงเผยแผ่ให้แพร่หลายมั่นคง
ควรได้ยึดเหตุผลเป็นหลักการนำข้อธรรมะ
ที่เหมาะสมแก่เหตุการณ์ เหมาะแก่บริษัท
และเหมาะแก่บุคคลมาชี้แจงให้ถูกต้อง
ตรงตามเนื้อแท้ของธรรมะนั้นๆ
พร้อมทั้งแสดงการกระทำที่มีเหตุผล
และมีความบริสุทธิ์ใจให้เป็นตัวอย่างแก่ตนเอง
การบำรุงพระพุทธศาสนา
ตลอดจนงานสร้างเสริมศีลธรรมจริยธรรม
ทั้งในผู้ใหญ่ผู้เยาว์ของท่านจะบรรลุผล
ที่น่าพึงพอใจได้ไม่ยากนัก

พระบรมราโชวาท
พระราชทานแก่ : ที่ประชุมสมาคมพุทธศาสนาทั่วราชอาณาจักร ครั้งที่ ๒๐
๒๗ ตุลาคม ๒๕๑๔

บอกอ ขอคุย

วัด นับเป็นอีกหนึ่งสถานที่สำคัญในนครปากเกร็ด มีวัดเรียงรายอยู่เป็นจำนวนมากในตำบลต่างๆ อีกทั้งบางแห่งมีประวัติความเป็นมายาวนานหลายสิบปี (หรือร้อยปี) ดังจะเห็นได้จากความเก่าแก่ของลวดลายทางประติมากรรม โบสถ์ จิตรกรรมฝาผนัง หรือเศษซากวัตถุโบราณ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้เปรียบเสมือนดังหลักฐานแห่งความทรงจำอันสำคัญที่จารึกเรื่องราวศิลปวัฒนธรรมที่สืบทอดมาแต่อดีต

นิตยสารปากเกร็ด Style ฉบับนี้จึงนำเรื่องราวของ **วัด** ในพื้นที่นครปากเกร็ด ทั้งประวัติความเป็นมา ศิลปะ ประติมากรรม จิตรกรรมฝาผนัง เพื่อให้ประชาชนในทุกกลุ่มวัย เรียนรู้และมองเห็นคุณค่าของสิ่งเหล่านี้ซึ่งมีอยู่ในท้องถิ่นตนเอง นำไปสู่การปลูกจิตสำนึกเพื่อช่วยกันดูแลรักษาต่อไป

สอดคล้องกับนโยบายของเทศบาลนครปากเกร็ด ซึ่งมีการจัดกิจกรรม หรือโครงการต่างๆ อันสัมพันธ์กับวัดมาโดยตลอด ทั้งการจัดงานทางประเพณี การพัฒนาพื้นที่บริเวณวัด หรือให้เงินสนับสนุนสำหรับปรับปรุง หรือปลูกสร้างอาคารต่างๆ ภายในวัด ซึ่งเป็นโอกาสดีที่จะนำเรื่องราวเหล่านี้เชื่อมโยงเข้ากับเนื้อหาให้ได้ระลึกถึงความผูกพันของชาวปากเกร็ดกับวัดที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง

อ่านจบแล้วอย่าลืมชวนกันทำบุญไปวัดไปวา...สวัสดีค่ะ

บรรณาธิการ

>> รายชื่อคณะกรรมการที่ปรึกษาและกองบรรณาธิการ

>> คณะที่ปรึกษา

นายวิชัย	บรรดาศักดิ์	นายกเทศมนตรี
นายมนตรี	ตั้งเจริญถาวร	รองนายกเทศมนตรี
นายบุญเสริม	ปิ่นกาญจนนาวี	รองนายกเทศมนตรี
นายปิยะมิตร	มณีจักร์	รองนายกเทศมนตรี
นายภาสกร	ฐิติธนาวนิช	รองนายกเทศมนตรี
สมาชิกสภาเทศบาลนครปากเกร็ด		

>>กองบรรณาธิการ

นายเสรี	ทองเทศ	ปลัดเทศบาล
นายดนัย	สุวรรณยี่	รองปลัดเทศบาล
นางยุพา	ตรีพนากร	รองปลัดเทศบาล
นางปริญดา	เชาว์อรัญ	รองปลัดเทศบาล
นายธงชัย	วินัยจรูญ	ผู้อำนวยการสำนักการช่าง
นางวัจนา	กรกชมาศ	ผู้อำนวยการสำนักการคลัง
นางเจียรนัย	ห้องสำเริง	หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล
นางสาวเพชรดา	เวชศรี	ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน
นางประไพศรี	ศรีนวลพุฒ	ผู้อำนวยการกองการสาธารณสุขฯ
นางสาวจิราพัชร	พูนสิน	รก.ผอ. กองการศึกษา
นางสาวกาญจนา	วิไลรัตน์	ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม และงานบริการข้อมูลข่าวสารทางท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ประจำกองบรรณาธิการ

> ฝ่ายจัดการ

งานบริการข้อมูลข่าวสารทางท้องถิ่น
กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลนครปากเกร็ด
0-2960-9704-14 ต่อ 608 http://www.pakkretcity.go.th

> วัตถุประสงค์ในการจัดพิมพ์

1. เพื่อเป็นสื่อกลางในการให้ข้อมูลข่าวสาร การสร้างความรู้ความเข้าใจ และประชาสัมพันธ์ระหว่างส่วนราชการ เอกชน และชุมชนในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด
2. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหว นโยบาย และประชาสัมพันธ์งานของเทศบาลนครปากเกร็ด
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากเรื่องราว และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับปากเกร็ดให้เป็นที่รับรู้โดยแพร่หลาย
4. เผยแพร่บทความ บทวิเคราะห์ และนานาทรรศนะจากนักวิชาการ เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้อง
5. ส่งเสริมสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น และประชาชน

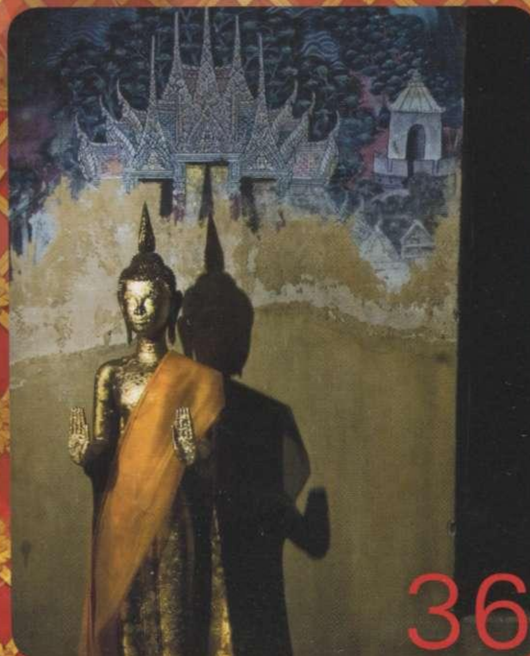
นิตยสารปากเกร็ด style จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ข่าวสารเทศบาลและประชาสัมพันธ์ให้กับหน่วยงานและชุมชนในพื้นที่เทศบาลนครปากเกร็ด ผู้สนใจสามารถส่งข้อมูลบทความ และข้อแนะนำต่างๆ เผยแพร่ได้ โดยจัดส่งและขอทราบรายละเอียดได้ที่งานบริการข้อมูลข่าวสารทางท้องถิ่น เทศบาลนครปากเกร็ด โทร. 0-2960-9704-14 ต่อ 608 http://www.pakkretcity.go.th

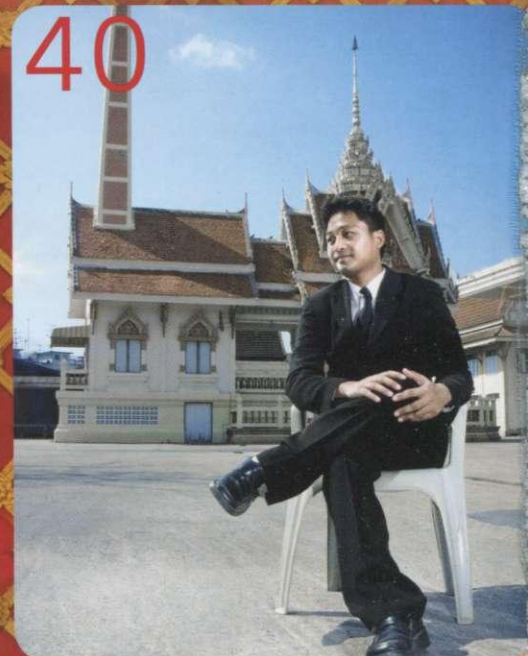
นิตยสารเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกในชุมชน

>> **ห้ามจำหน่าย**

ร้อย Style

ร้อย Style

42

48

52

เปิดห้องนายกฯ

ไปรษณีย์ไทย THAILAND POST

ไปรษณียบัตร
POSTCARD

ชื่อและที่อยู่ผู้ฝาก

นายวีระยุทธ ไตรสูงเนิน
ชุมชนบางพูดนอก

ชื่อและที่อยู่ผู้รับ

คอลัมน์เปิดห้องนายกฯ
นิตยสารปากเกร็ด Style Vol. 9

1	1	1	2	0

ถึงคอลัมน์เปิดห้องนายก...

ผมติดตามอ่านนิตยสารปากเกร็ด style มาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะคอลัมน์เปิดห้องนายกฯ ซึ่งเปิดโอกาสให้คนในชุมชนได้ถาม แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารบ้านเมืองของเทศบาลฯ และฉบับนี้ ผมอยากทราบว่าเทศบาลฯ มีนโยบายการดูแลพัฒนาพื้นที่วัดในนครปากเกร็ดซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากไว้อย่างไรบ้างครับ

ไปรษณียบัตร

เปิดห้องนายกฯ

วัด โบสถ์ วิหาร พระธาตุเจดีย์ มัสยิด ศาลเจ้า โบสถ์คริสต์ ฯลฯ ในทุกศาสนาจะมีสถานที่สำคัญสำหรับให้ศาสนิกชนได้มาประกอบศาสนกิจสถานที่นั้นๆ จึงเป็นสถานที่ที่ต้องให้ความเคารพ ไม่ว่าเราจะนับถือศาสนาใด เมื่อเข้าไปสู่ศาสนสถานก็ต้องให้ความเคารพต่อสถานที่ ต้องไม่กระทำสิ่งใดที่เป็นการแสดงกิริยาหยาบคาย หรือแสดงอาการไม่เคารพสิ่งที่คนในศาสนานั้นเคารพ ศาสนสถานของไทยแต่โบราณมักจะถูกทิ้งให้รกร้าง วัดหลายแห่งอยู่ในสภาพสกปรก แออัด และขาดการดูแลรักษาที่เหมาะสม เราควรช่วยกันบูรณะ ซ่อมแซม และดูแลศาสนสถานทั้งหลายให้คงคืนสู่สภาพสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ทุกคนเคารพบูชา

ผมมีนโยบายในการพัฒนาศาสนสถานอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่แต่เพียงการพัฒนาสถานที่ ภูมิทัศน์ แต่ผมคิดว่า วัดในปากเกร็ดหลายวัดมีศักยภาพจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวริมน้ำได้ ไม่ว่าจะเป็นวัดกลางเกร็ด ซึ่งมีพระนอนขนาดใหญ่ วัดสนามเหนือซึ่งมีศิลปวัฒนธรรมของมอญ วัดเกาะพระยาเจ่ง มีภาพวาดฝาผนังโบราณ วัดบางพูดกับประวัติอันเกี่ยวกับสุนทรภู่ วัดบางพังมีวังมัจฉาและพระประจำวันริมน้ำ วัดกู้ซึ่งมีพระนอนขนาดใหญ่ ศาลพระนางเรือล่ม วัดช่องลมซึ่งมีพระริมน้ำ และศิลปวัฒนธรรมมอญ มาเส้นทางริมน้ำเจ้าพระยาฝั่งนี้วันเดียวทำบุญเสริมดวงได้มากกว่า ๑ วัดเสียอีก

ในปี 2552 นี้ ผมได้มอบให้งานพัฒนาการท่องเที่ยวดำเนินการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำเป็นกิจกรรมเสริมจากเกาะเกร็ด และตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด ซึ่งผมคิดว่าเป็นอีกแนวทางหนึ่งซึ่งจะช่วยกันพัฒนาวัดให้เป็นที่สนใจ มิใช่เพียงการทำบุญในวันพระ วันสำคัญทางศาสนา แต่วัดสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ แหล่งพัฒนาจิตใจให้กับผู้ที่เดินทางมาสัมผัส เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางจิตใจกว่าการท่องเที่ยวตามปกติ

แต่อย่างไรก็ตาม ในฐานะผู้ดูแลเมืองแห่งนี้ ไม่ใช่แค่วัดริมน้ำเท่านั้นที่เทศบาลฯ จะดูแล ทุกวัด ทุกศาสนสถาน เทศบาลฯ พร้อมจะดูแลให้เป็นสถานที่ที่เหมาะสม พร้อมที่จะเป็นที่พึ่งทางใจของพี่น้องประชาชน ทุกชาติ ทุกศาสนา และที่สำคัญศาสนสถานทุกแห่งอยู่ได้ด้วยจิตศรัทธาของผู้นับถือศาสนานั้นๆ ที่พร้อมจะดูแล และพัฒนาศาสนสถานให้เป็นสถานที่ที่อยู่ในจิตใจของทุกคน สร้างความสงบสุข สร้างพลังใจให้กับทุกคน

(นายวิชัย บรรดาศักดิ์)
นายกเทศมนตรีนครปากเกร็ด

สองโครงการปลูกฝังคุณธรรมแก่เด็กและเยาวชน

กองการศึกษา งานการศึกษานอกระบบโรงเรียนและตามอัธยาศัย ได้จัดกิจกรรมพัฒนาทางด้านจิตใจ ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกแก่เยาวชน โดยการจัด**โครงการค่ายคุณธรรม ประจำปี 2552** ขึ้น โดยมีพระครูปลัดสิทธิวัฒน์ (หลวงพี่น้ำฝน) วัดไผ่ล้อม เป็นวิทยากรมอบความรู้ให้กับเด็กนักเรียนในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด ซึ่งมีนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการในครั้งนี้ถึง 2,150 คน

โครงการพัฒนาทักษะการเรียนรู้เด็กอนุบาล 3 ขวบ เป็นอีกหนึ่งโครงการที่มีการนำเอาความรู้ด้านคุณธรรมเข้ามาพัฒนาทักษะการเรียนรู้แก่เด็กอนุบาล 3 ขวบ ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลนครปากเกร็ด 1 (บางพัง) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลนครปากเกร็ด 2 (ประชาสงเคราะห์) โดยทางเทศบาลนครปากเกร็ดได้ดำเนินการนิมนต์พระวัดชลประทานรังสฤษฎ์เพื่อร่วมพัฒนาทักษะการเรียนรู้แก่เด็กอนุบาล 3 ขวบ เป็นประจำทุกเดือน

เปิดวิสัยทัศน์ อบรมสัมมนา ศึกษาดูงานด้านการพัฒนาชุมชน

ด้วยตระหนักถึงความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครปากเกร็ดจึงจัด**โครงการอบรมสัมมนาและศึกษาดูงานด้านการพัฒนาชุมชน หลักสูตรการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน**ขึ้น เพื่อปลูกฝังผู้นำชุมชน คณะกรรมการชุมชน ผู้บริหารเทศบาล และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ได้เกิดจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างทักษะการเป็นผู้นำ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน สามารถเป็นตัวแทนเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในชุมชนได้

ผู้สูงวัยพลานามัยดี ประจำปี 2552

กองการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม โดยงานป้องกันและควบคุมโรค จัด **โครงการผู้สูงวัยพลานามัยดี ประจำปี 2552** ขึ้น โดยการออกหน่วยเคลื่อนที่ตรวจสุขภาพผู้สูงอายุในชุมชนเขตเทศบาลนครปากเกร็ด ให้บริการตรวจรักษาพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้สูงอายุ ตรวจวัดระดับน้ำตาลในเลือด อีกทั้งให้คำแนะนำการดูแลสุขภาพเบื้องต้นแก่ผู้สูงอายุให้ได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น

โครงการดี

คืนกำไรแก่ผู้เสียภาษีตรงเวลา

เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการจัดเก็บภาษีของเทศบาลนครปากเกร็ด จึงมีการจัด **โครงการคืนกำไรให้แก่ผู้เสียภาษี** ขึ้น โดยดำเนินการจับฉลากมอบรางวัลให้กับผู้ที่มาเสียภาษีตรงตามระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชน สร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้เสียภาษี สร้างจิตสำนึกในการเข้ามามีส่วนร่วมกับเทศบาลฯ ในการพัฒนาท้องถิ่นอีกด้วย

ปรับปรุงโป๊ะท่าเทียบเรือเดิม ส่งเสริมการท่องเที่ยว

เทศบาลนครปากเกร็ดได้จัดทำ **โครงการปรับปรุงโป๊ะเทียบเรือเดิม**เป็นแพเพื่อการท่องเที่ยวจำนวน 7 แห่ง คือ วัดช่องลม วัดโพธิ์บ้านอ้อย วัดสลักเหนือ วัดกลางเกร็ด วัดเกาะพญาเจ่ง และวัดหงส์ทอง โดยการก่อสร้างโครงหลังคาเหล็กรีดลอนบนโป๊ะท่าเทียบเรือเดิมทั้ง 7 แห่ง เพื่อให้สามารถรองรับการจัดกิจกรรมงานประเพณีต่างๆ เช่น งานตักบาตรทางเรือ ประเพณีลอยกระทง ส่งเสริมการค้าขายทางน้ำ สร้างรายได้แก่ประชาชน พัฒนานครปากเกร็ดสู่เมืองการท่องเที่ยวต่อไปในอนาคตได้

Where are you go...

ปากเกร็ด Team ชวนเที่ยววัดทำบุญกันสักวัน

นายอดิศักดิ์ ทิพวรรณ
สท. เขต 4

ชวนไป **วัดเกาะพญาเจ่ง** สัมผัสงานศิลป์ทรงคุณค่า ภาพวาดจิตรกรรมฝาผนังที่สร้างโดยฝีมือช่างหลวงสมัยรัชกาลที่ 3 ผสานค่านิยมช่างหลวงกับคติความเชื่อของชาวมอญ และเชื่อกันว่าใต้อุโบสถมีการนำท่อนซุงขนาดใหญ่มาวางเรียงกันเพื่อเป็นฐานของอุโบสถ และด้วยที่ตั้งวัดติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา เมื่อแม่น้ำเจ้าพระยาเอ่อจึงเกิดน้ำขึ้นน้ำลงบริเวณรอบอุโบสถ เป็นความแปลกอีกอย่างของวัดแห่งนี้

นายบุญปลูก เพ็ญศิริมงคล
สท. เขต 1

ชวนไปทำบุญที่ **วัดสนามเหนือ** เมื่อครั้งชาวมอญอพยพเข้ามาเพิ่มขึ้น การบูรณะวัดนี้จึงเกิดขึ้นในสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช โดยภายในวัดประกอบด้วยพระอุโบสถขนาด 5 ห้อง และเป็นที่เก็บพระไตรปิฎก พ.ศ. 2531 ฉบับตัวอักษรไทย ในอดีตเป็นวัดที่มีพระสงฆ์ผู้เชี่ยวชาญในการประดิษฐ์งานศิลปะมอญทางด้านงานแกะสลักลายกระดาษเพื่อนำไปประกอบการทำปราสาทมอญ และการทำลูกหนู ซึ่งเป็นพิธีสำคัญในการจัดงานศพพระมอญอีกด้วย

นายสุนิพนธ์ ฉุยกลิ่น
สท. เขต 4

ชวนไป **วัดกู้** ทำบุญไถ่ชีวิตโค กระบือ พร้อมสักการะพระพุทธไสยาสน์ ยาว 21 วา 2 ศอก ซึ่งมีพระพักตร์อ่อนโยนงดงาม มีขนาดยาวที่สุดในอำเภอปากเกร็ด สันนิษฐานว่าเจ้าพระยามหาโยธา (ทอเรี่ยะ) ได้สร้างขึ้น และอีกสิ่งหนึ่งที่งดงามทรงคุณค่า คือ ภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในอุโบสถหลังเก่าที่บอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ของชาวมอญ สังเกตุได้จากภาพผู้คนที่แต่งกายในชุดมอญโบราณ

นายสิทธิชัย ศิริธนาภิวัฒน์
สท. เขต 1

ชวนไป **วัดบ่อ** สร้างโดยชาวมอญ มีชื่อภาษามอญว่า **"เภี้ยะบอ"** ซึ่งแปลว่าวัดหวาย เนื่องจากในอดีตพื้นที่วัดจะมีป่าหวายขึ้นเป็นจำนวนมาก ภายในอุโบสถประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัยขนาดใหญ่ บนศาลาการเปรียญมีธรรมาสน์ไม้สักปิดทอง ประดับกระจก ยอดทรงมณฑป ซึ่งมีความเก่าแก่พอกับวัด

นายยุทธนา จิตรบรรเทา
สท. เขต 2

ชวนไปทำบุญที่ **วัดกลางเกร็ด** ชมความงดงามซุ้มบันแถลง ซุ้มประตูอุโบสถ และหน้าบันสมัยกรุงศรีอยุธยาที่มีความงดงาม ชมหมู่พระปรางค์ พร้อมสักการะพระประธานและพระพุทธรูปหินทรายภายในโบสถ์ซึ่งตั้งอยู่บนฐานชุกชีเดียวกัน อันเป็นรูปแบบการประดิษฐ์พระพุทธรูปสมัยอยุธยาที่มีความงดงามไม่แพ้ที่ใด

นายวิฑูรย์ สังข์ทอง
สท. เขต 1

ชวนไปกราบไหว้ **ศาลเจ้าเง็กกวงตั้ว** ซึ่งสร้างขึ้นตามคติความเชื่อของชาวจีน อายุราว 50 ปี ตั้งอยู่หลังตลาดพิชัย นับเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวปากเกร็ดเชื้อสายจีน มีผู้คนแวะเวียนกราบไหว้ สักการะเทพเจ้าองค์ต่างๆ โดยเฉพาะช่วงเทศกาลสำคัญของชาวจีนจะเนืองแน่นด้วยผู้คนทุกเพศทุกวัยที่มิลืมเลือนขนบธรรมเนียมประเพณีตนเอง แม้เวลาล่วงเลยนานเพียงใด

นายสมศักดิ์ พุ่มพวง
สท. เขต 4

ชวนไปทำบุญที่ **วัดบางพัง** ซึ่งเป็น 1 ใน 4 วัด ที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินถวายผ้าพระกฐิน โดยมีจุดเด่นที่พระอุโบสถรูปแบบสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย คือโบสถ์ทรงมหาอุตม์ ฐานโบสถ์แอ่นแบบฐานสำเภา มีเรือสำเภาอันเชิญเจดีย์ สร้างตามคติความเชื่อของชาวมอญ ซึ่งหมายถึงการเข้ามาของพระพุทธศาสนาในดินแดนมอญครั้งแรก

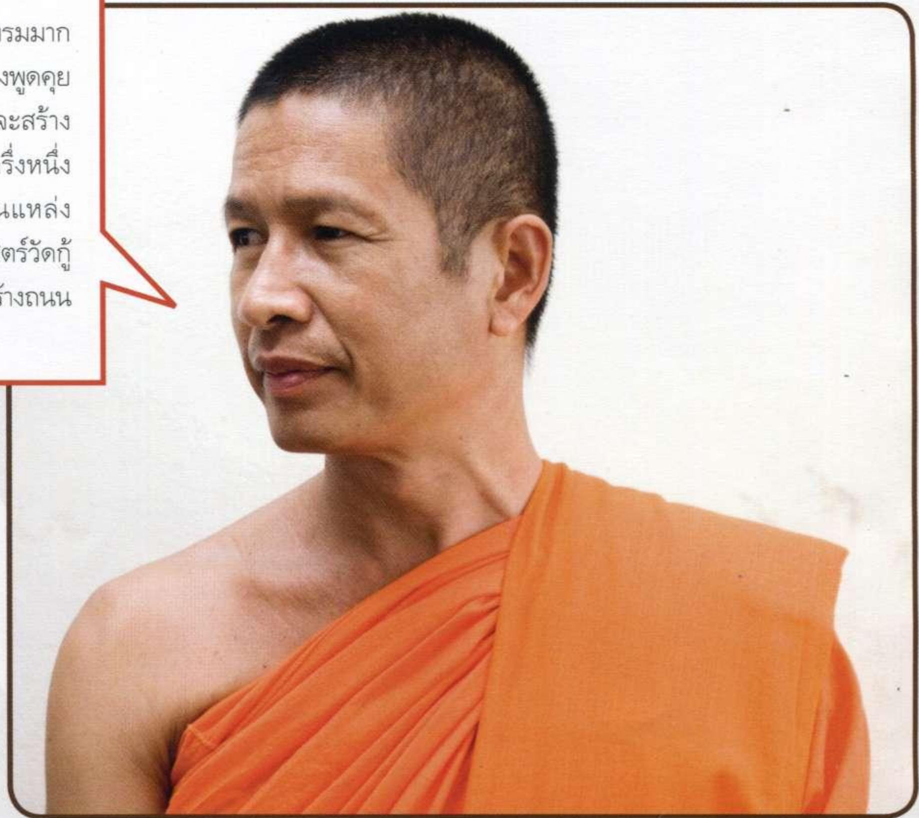
นายภาสกร ฐิติธนาวนิช
รองนายกเทศมนตรี

ชวนไปกราบไหว้ศาลเจ้าย่านตลาดเก่าริมน้ำทั้ง **ศาลเจ้าแม่ทับทิม** ซึ่งสร้างขึ้นด้วยแรงศรัทธาของพี่น้องชาวตลาด เป็นศูนย์รวมจิตใจ ทำมาค้าขายเจริญรุ่งเรือง ถึงวันงานสำคัญของชาวจีน ผู้คนย่านนี้ต่างแวะเวียนมากราบไหว้คึกคัก ถัดไปในวัดสนามเหนือเป็นที่ตั้งของ **ศาลเจ้าพ่อมาลัย** ศาลเก่าแก่นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 1 เมื่อถึงวันสำคัญจะมีการจัดแสดงงิ้วกันครึกครื้น ซึ่งจัดมายาวนานนับแต่มีการสร้างศาลเจ้าขึ้นมา

พระครูวิมลสุวรรณกร เจ้าอาวาสวัดกู้

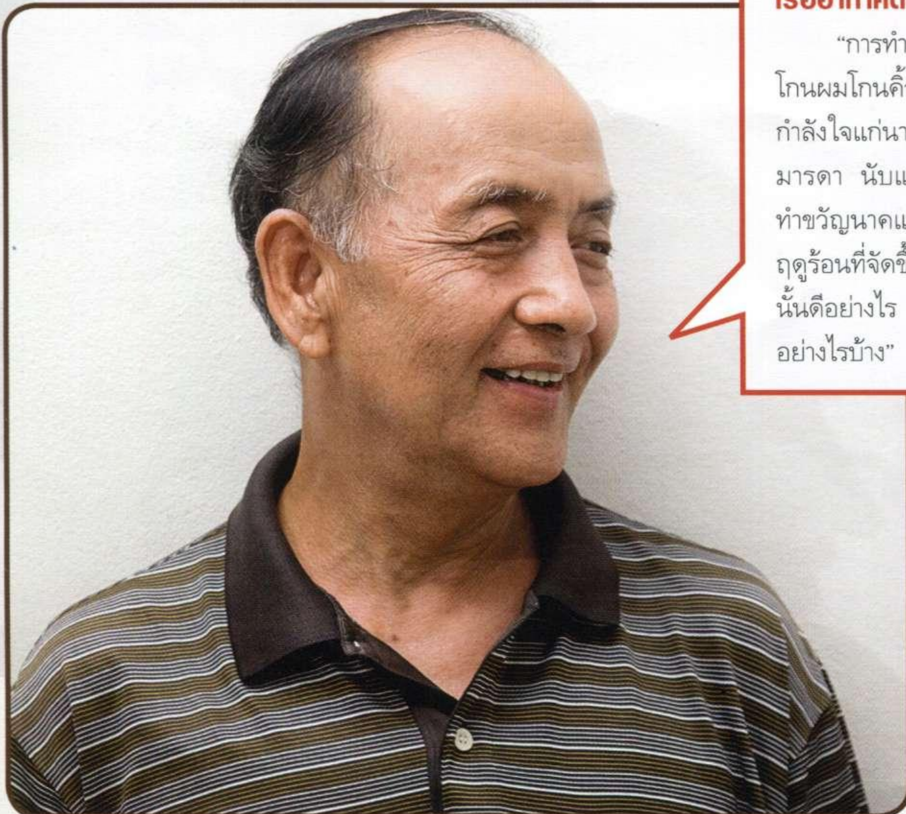
"เข้ามาเป็นเจ้าอาวาสปี 2537 สภาพวัดชำรุดทรุดโทรมมาก ขี้วัวขี้ควายเต็มวัดไปหมด วัดกับชุมชนก็ขัดแย้งกันอยู่ ต้องพูดคุยหาจุดตรงกลางที่จะอยู่ร่วมกัน ก็พัฒนาวัดมาตลอด จะสร้างบรรยากาศให้ร่มรื่นเป็นสิ่งปลูกสร้างครึ่งหนึ่ง ต้นไม้ครึ่งหนึ่ง วางแผนร่วมกับเทศบาลนครปากเกร็ดพัฒนาวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยว สร้างเป็นอุทยานการศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์วัดกู้ หลักธรรมต่างๆ ตอนนี้ก็ปรับปรุงในเรื่องของภูมิทัศน์ สร้างถนน ซึ่งก็ได้งบของเทศบาลมาช่วยเช่นกัน"

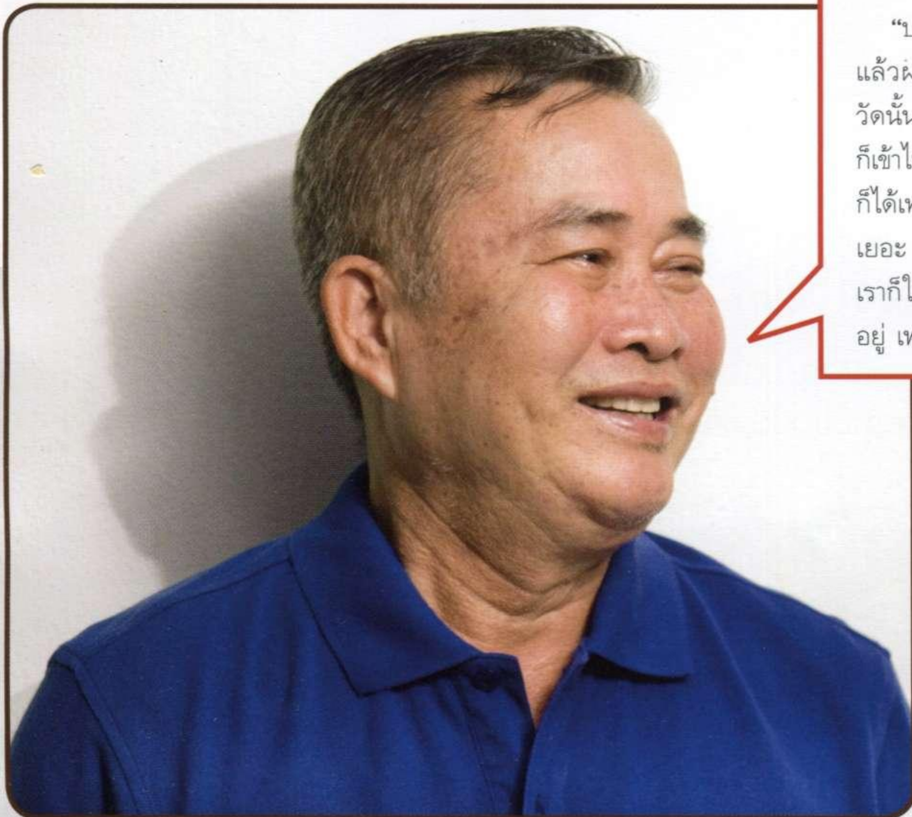

หลากหลายแง่มุม+ จากคนใจบุญนครปากเกร็ด

เรืออากาศตรีเชี่ยว ม่วงศรีจันทร์ หมอทำขวัญนาค

"การทำขวัญนาค เป็นพิธีก่อนที่นาคจะบวชเป็นพระ หลังจากโกนผมโกนคิ้วแล้ว ต้องมีการเรียกขวัญนาค เป็นการปลุกขวัญให้กำลังใจแก่นาคเพื่อต่อสู้กับกิเลส ที่สำคัญคือ ให้รู้ถึงพระคุณของมารดา นับแต่มารดาตั้งครรภ์เลี้ยงดูจนนาคเติบใหญ่ นอกจากทำขวัญนาคแล้ว เมื่อถึงช่วงเดือนเมษายน จะมีการบวชเณรภาคฤดูร้อนที่จัดขึ้นโดยเทศบาลนครปากเกร็ด เราก็จะสอนว่าบวชเณรนั้นดีอย่างไร สาธิตว่าต่อไปหากจะบวชพระ ต้องมีการทำขวัญนาคอย่างไรบ้าง"

นายสมพงษ์ อุ้มญาติ ประธานชุมชนตำบลบางพูด

"ประธานชุมชนต้องเป็นตัวเชื่อมระหว่างชาวบ้านกับเทศบาลฯ แล้วผมเป็นกรรมการวัดบางพูดในด้วย ทำให้การพัฒนาวัดนั้นง่ายขึ้น มีอะไรเราก็พูดกับคนในชุมชน หากเกินกำลังก็เข้าไปบอกให้เทศบาลฯ รับรู้ อย่างเรื่องเตาเผาศพไร้มลพิษก็ได้เทศบาลฯ มาช่วย วัดบางพูดในก็พัฒนาขึ้นจากแต่ก่อนเยอะ วัดกับชุมชนค่อนข้างผูกพันกัน เวลามีประชุมชุมชนเราก็ใช้ศาลาของวัดเป็นที่ประชุม ชุมชนกับวัดต้องอาศัยกันอยู่ เพราะอย่างไรสุดท้ายแล้วเราหลายคนก็ต้องจบลงที่วัด"

นายชลัง เปิดชั้น ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี

"ผมผูกพันกับวัดโพธิ์บ้านอ้อย และวัดหงส์ทอง ตอนนี้ก็เป็นกรรมการวัดอยู่ด้วย ก็ถือเป็นผู้อาวุโสของทั้งสองวัด มีอะไรเขาก็มาปรึกษาเราตลอด เรื่องจะปลูกสร้างอาคารในวัด จะจัดงานบุญในวัด อย่างเมื่อถึงวันมาฆบูชาของทุกปี ที่วัดหงส์ทองจะทำบุญใหญ่โต ทำบุญปิดทองพระพุทธบาท มีการจัดงานระลึกถึงเจ้าอาวาสเก่าที่มรณะไปแล้ว วัดโพธิ์บ้านอ้อยก็เช่นกันแต่จะจัดในวันวิสาขบูชาระลึกถึงอดีตเจ้าอาวาส ซึ่งผมคิดริเริ่มขึ้นเพื่อให้ชาวบ้านนึกถึงคุณประโยชน์ที่เจ้าอาวาสองค์เก่าได้สร้างไว้ให้กับวัดด้วย"

จากความสุขบนรอยกาแฟ ถึงรอยยิ้มอีกครั้งของตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด

...เหมือนดอกไม้ในกระถาง วางอยู่นอกระเบียง ขณะกำลังเหี่ยว ซึมเศร้า รอคอย ในสภาพแวดล้อมซึ่งไม่เป็นธรรมชาติเช่นนั้น ความชุ่มชื้นจะกลับมาก็ต่อเมื่อมีใครมองเห็นความงามนั้นอีก...

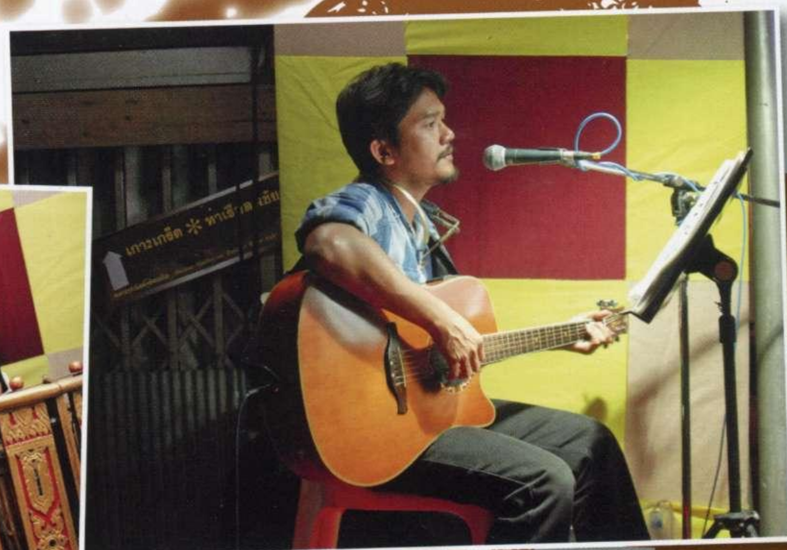
7/12/2551

หนึ่งทุ่มสิบนาที

เสียงนั่น ปลุกหญิงหม้ายลุกจากเตียงไม้ หล่อนแง้มบานประตูข้างหนึ่ง แอบฟังเพื่อให้แน่ใจอีกครั้ง บทเพลงเมื่อหนุ่มสาวได้ปล่อยทำนองลงบนความเอื่อยเฉื่อยของตลาดแห่งนี้ หล่อนเผยยิ้มเมื่อแน่ใจว่าเสียงที่ได้ยินเป็นเสียงของกู่เจิ้งจริงๆ และทำนองที่ดังอยู่หล่อนรู้จักดี ถึงตอนนี้หล่อนยิ้มอย่างเปิดเผย และทักทายกับเพื่อนบ้าน ชายหนุ่มยังคงเล่นกู่เจิ้งบนเวทีซึ่งทำขึ้นชั่วคราว ผู้คนเริ่มอ้อมล้อมเพื่อฟังเสียงจากปลายนิ้วที่สัมผัสกู่เจิ้งนั้น ค่ำนี้ที่ตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ดจึงดูมีชีวิตมากกว่าวันปกติ

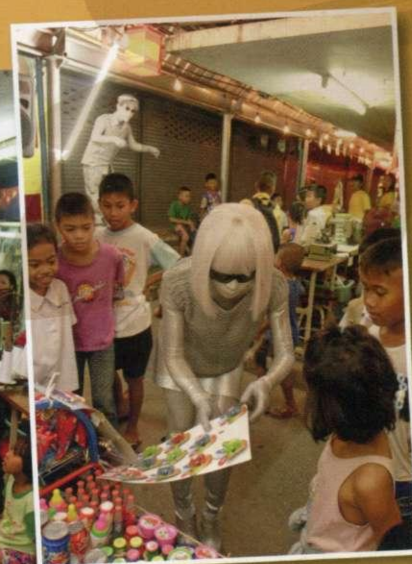
โคมไฟส่องแสงสีแดงสัมผัสกลิ่นอายชุมชนชาวจีน ห้อยประดับยาวตลอดทางเดินจากหัวถนน ผ่านบ้านเรือน ผ่านทำนองกู่เจิ้ง ผ่านสายตาหญิงหม้าย เรื่อยมาจนถึงร้านแปะเอี่ยมที่ท่าเรือท้ายตลาด ด้วยความคึกคักที่มากกว่าวันปกตินี่เอง ร้านกาแฟโบราณของแปะเอี่ยมจึงยังเปิดไฟสว่าง อีกทั้งมีการประดับร้านให้ดูเก่าในแบบฉบับคลาสสิก โต๊ะและเก้าอี้ไม้สองชุดถูกจัดวางตรงที่ว่าง แผ่นโปสเตอร์โฆษณาสินค้าในยุคแรกเริ่ม "ไม่ชิมไม่รู้ เบียร์อะไรจะสู้เบียร์ไทย" วิทยุทรานซิสเตอร์ และแปะเอี่ยมที่ยังคงชงกาแฟอยู่คู่กับตลาดเก่าแห่งนี้มานาน บรรยากาศจึงเย้ายวล "ก็ครึกครื้นดี ไม่เงียบ" แปะเอี่ยมว่า "วันก่อนที่มีการแสดงมายากลเด็กๆ มันก็ชอบ ก็ได้หัวเราะกัน ส่วนฉันก็ขายกาแฟอยู่นี่ละ"

นับเป็นเวลา 9 วันของเดือนธันวาคม 2551 เทศบาลนครปากเกร็ดได้มอบความครึกครื้นกลับสู่ชุมชนเก่าแก่ตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ดอีกครั้ง โดยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมตาม **โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด** ด้วยการนำการแสดงต่างๆ อาทิเช่น การแสดงมายากล ดนตรีสามเชื้อชาติ เชิดหุ่นกระบอก การเล่นกายกรรม โดยจัดแสดงขึ้นภายในพื้นที่ของตลาด ซึ่งนับเป็นการมอบรอยยิ้มให้กับประชาชนอีกครั้ง โดยที่ผ่านมาได้ดำเนินการพัฒนาปรับปรุงความเป็นอยู่ สถานที่ในตลาดมาตลอด เช่นเดียวกับปากเกร็ด Style ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอเนื้อหาสาระต่างๆ ของตลาดแห่งนี้ จากความสุขบนรอยกาแฟของแปะเอี่ยมคนชงชา ด้วยความร่วมมือร่วมใจกันระหว่างเทศบาลฯ และทุกคนในชุมชน รอยยิ้มในตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ดจึงเกิดขึ้นอีกครั้งในค่ำคืนนี้

สามทุ่มกว่า ผู้คนเริ่มเข้านอน

นับ 1 สู่ความสำเร็จ ...
โครงการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวปากเกร็ด

ยิ่งนานวันคนรุ่นใหม่เริ่มลืมเลือนอดีต ความทรงจำเก่าๆ ถูกแทนที่ด้วยความศิวิไลซ์ แต่ท้ายที่สุดคนส่วนใหญ่มักจะหวนหาอดีต และเป็นจุดเปลี่ยนให้สถานที่หลายแห่งกลับมามีลมหายใจอีกครั้ง เมื่อย้อนกลับมามองท้องถิ่นของเรา ทุกวันนี้ปากเกร็ดมีความเปลี่ยนแปลงไปมาก จนร่องรอยความงามของประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตดั้งเดิม ความโดดเด่นของ 3 เชื้อชาติที่เริ่มลบเลือน ทางเทศบาลนครปากเกร็ดได้เริ่มต้นการพัฒนาและส่งเสริมให้สิ่งเหล่านี้มีตัวตน เป็นรูปธรรม และสร้างจุดขายให้เกิดการขยายตัวด้านการท่องเที่ยว สร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชนเพิ่มมากขึ้น ภายใต้ความรับผิดชอบของผู้ซึ่งมีโอกาสเข้าไปบริหารนครปากเกร็ด หนึ่งในนั้นคือ **ภาสกร ฐิติธนาวนิช รองนายกเทศมนตรี**

รองนายกเทศมนตรี ภาสกร ฐิติธนาวนิช

"ภาพรวมอยาก ให้เป็นตลาด 3 เชื้อชาติ จุดศูนย์รวมของวัฒนธรรมชาวไทย ชาวจีน และชาวมอญ ซึ่งการสร้างเอกลักษณ์ของท้องถิ่นตรงนี้เราเองก็มีศักยภาพ มีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวอย่างมากมาย โดยเราจะเริ่มจัดโครงการส่งเสริมสถานที่ท่องเที่ยวสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ๙ แห่ง อาทิ ศาลเจ้า คือ ศาลเจ้าพ่อมาลัย ศาลเจ้าแม่ทับทิม วัดกู้ วัดบางพัง ฯลฯ โดยกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยว และอยากให้นักท่องเที่ยวนึกถึงปากเกร็ด ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเสียชีวิต วันเกิดก็มาทำบุญที่สถานสงเคราะห์ วันพระก็เข้าวัดรักษาศีล เวลาเสียชีวิตก็มาลอยอังคารบริเวณสะดือแม่น้ำเจ้าพระยา"

การดำเนินโครงการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเริ่มต้นจากกำหนดจุดรวมการเดินทางท่องเที่ยวในปากเกร็ด ณ ตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด กระจายกลุ่มนักท่องเที่ยวออกสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ร้านค้าของที่ระลึก จุดจำหน่ายสินค้า ที่อยู่ภายในตลาดเก่า รวมทั้งศูนย์รวมของบริการเรือนำเที่ยวไปยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ สัมผัสวิถีชีวิตริมน้ำ นอกจากนี้ยังจัดกิจกรรมอื่นๆ เพื่อสร้างความเพลิดเพลิน อาทิ กิจกรรมการปั้นเครื่องปั้นดินเผา การแวะรับประทานอาหารท้องถิ่น แกงหน่อกะลา ทอดมันหน่อกะลา ฯลฯ

ซึ่งขณะนี้เราเริ่มขับเคลื่อน เราดำเนินการโดยประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งการสร้างความเข้าใจแก่คนในพื้นที่ โดยจัดตั้งคณะกรรมการร่วม ประสานงานกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยลงมาทำแผน ศึกษาข้อมูลในเชิงลึก เพื่อสามารถดำเนินการพัฒนาให้โครงการต่างๆ สามารถดำเนินการไปในแนวทางที่ถูกต้อง

คงใช้ระยะเวลาหลายปีในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม การเริ่มต้นดำเนินงานในวันนี้นับเป็นแนวทางที่ดีของการคิดและลงมือปฏิบัติจริง ไม่ใช่เป็นเพียงแค่แผนงาน หรือทฤษฎีที่เพ้อฝัน ซึ่งท่านรองฯ ภาสกรได้กล่าวว่า *"ในส่วนของระยะเวลาการท่องเที่ยวนี่ค่อนข้างเป็นเรื่องในระดับประเทศแล้ว การท่องเที่ยวแทบจะเป็นยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นแล้ว ในพื้นที่แคบเราต้องขับเคลื่อนโดยทั้งภาคประชาชน กับเรื่องของนักท่องเที่ยวซึ่งเราจะให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร ต้องใช้ระยะเวลาเป็นปี"*

หลังจากการวางแผนการดำเนินงานจากภาครัฐแล้ว ปัจจัยสำคัญที่สามารถขับเคลื่อนโครงการดังกล่าวได้เป็นอย่างดี คือคนในชุมชนที่ต้องร่วมกันสร้างจิตสำนึกในการต้อนรับนักท่องเที่ยว มีความภาคภูมิใจในความเป็นคนปากเกร็ด และที่ขาดไม่ได้คือเห็นความสำคัญของวัฒนธรรม ประเพณี ร่วมเป็นเจ้าของมรดกทางวัฒนธรรมทุกๆ ด้าน ซึ่งในอนาคตก็คงเป็นเรื่องง่ายที่เราจะเห็นภาพการขยายตัวของการท่องเที่ยว ซึ่งประโยชน์จากการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวก็จะอยู่กับทุกท่าน ทั้งได้รักษาร่องรอยแห่งอดีต และนำมาซึ่งรายได้เป็นอย่างดี

มีอะไรใน ปิ่นโต
ชั้นที่หนึ่ง... สอง... สาม...สี่...

"ศรัทธา"

นครปากเกร็ด สัมผัสเช่นนั้น ความศรัทธาอันยาวนานต่อพระพุทธศาสนา ถ่ายทอดเรื่องราวผ่านประเพณี วัฒนธรรม ศิลปะ และวิถีชีวิต วัดนับเป็นอีกหนึ่งมรดกจากแรงศรัทธานั้น บนแผ่นปูนที่เกิดรอยร้าวในโบสถ์หลังหนึ่ง ปรากฏเรื่องราวพุทธประวัติ ด้วยฝีมือเชิงช่าง ศิลปะซึ่งผสมอยู่ด้วยความศรัทธายาวนานจากอดีต เรื่องราวบนฝาผนังบางส่วนเลือนลางยังคงทำหน้าที่บอกเล่าถึงวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิมก่อนการพัฒนา และความเปลี่ยนแปลงสู่ยุคสมัยใหม่

ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดศรีรัตนาราม (วัดบางพัง)

ศาสนสถานเรียงรายอยู่ทั่วนครแห่งนี้ ทั้งวัดที่ปลูกสร้างขึ้นใหม่ วัดเก่าอายุหลายร้อยปี ซึ่งแตกต่างด้วยศิลปะที่ผสมกันระหว่างไทย-มอญ-จีน เกิดเป็นคำเรียก วัดไทย วัดมอญ อันเกิดจากการอยู่ร่วมกันระหว่างคนเชื้อชาติไทย มอญ จีน แต่โบราณวัดบางแห่งเหลือเพียงก้อนอิฐพุพังพอให้เห็นเป็นเค้าลางขององค์เจดีย์ บางแห่งเหลือเพียงเรื่องเล่า ทั้งหมดอาจทำให้เรานึกถึงเรื่องของ "คุณค่า"

เทศบาลนครปากเกร็ด ในฐานะหน่วยงานหนึ่งในพื้นที่ ได้มองเห็นถึงคุณค่าเหล่านั้น และด้วยศักยภาพที่มีอยู่ในด้านการบริหารเมือง เราจึงได้ดำเนินการพัฒนาทั้งในส่วนของการบูรณะปฏิสังขรณ์ศาสนสถานที่เริ่มชำรุด สิ่งปลูกสร้างใหม่ๆ ภายในวัด เช่น เตาเผาศพไร้มลพิษ ร่วมถึงการรื้อฟื้นประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นอันเกี่ยวกับพุทธศาสนาเพื่อร่วมดำรงความศรัทธานั้นไว้

ปากเกร็ด Style ฉบับนี้ได้นำปิ่นโตเถาหนึ่งซึ่งเติมเต็มอยู่ด้วยความศรัทธา มาร่วมกันล้อมวงปลดปิ่นโตลงทีละชั้น ศึกษาถึงประวัติความเป็นมาของศาสนสถาน ความงาม และร่วมกันดูแลรักษาให้สิ่งเหล่านี้ได้ดำรงอยู่ต่อไป

วัดกลางเกร็ด

พระอุโบสถสีอิฐ ผีเสื้อในหมู่พระปรางค์

พระอุโบสถเผยให้เห็นสีอิฐด้วยผ่านกาลเวลาหลาย พ.ศ. ฝีมือเชิงช่าง ความเก่าแก่ก่อให้เห็นความงามและคุณค่าเพิ่มขึ้นยิ่งกว่า ผีเสื้อบินท่ามหมู่พระปรางค์ พระเจดีย์ ซึ่งทาทาบอาบผิวพื้นใหม่เพื่อให้ดำรงผ่านแดด ลม ฝน วัดกลางเกร็ดแห่งนี้ไม่เคยหมดกลิ่นหอมจากธูปเทียน ผู้คนยังคงแวะเวียนกราบไหว้พระพุทธไสยาสน์ด้วยแรงศรัทธา

เล่ากันว่าพ่อค้าแม่ค้าล่องเรือมาตามลำน้ำเจ้าพระยา เมื่อถึงวัดกลางเกร็ดต่างแวะเวียนมาเพื่อปะพรมน้ำมนต์ให้เกิดสิริมงคลค้าขายรุ่งเรืองด้วยเลื่อมใสในหลวงพ่อโต

วัดกลางเกร็ดเป็นวัดโบราณ สร้างตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนกลาง ก่อนมีการขุดคลองลัดเกร็ดเป็นทางการ พ.ศ. 2308 พม่ายึดเมืองนนทบุรีได้ และมาตั้งค่ายอยู่ที่หลังวัดกลางเกร็ดเพื่อรวมพลไปตีกรุงศรีอยุธยา เมื่อกรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่าเมื่อ พ.ศ. 2310 พม่าได้มายึดด่านปากเกร็ดเป็นด่านตรวจจับคนไทย วัดกลางเกร็ดจึงถูกทิ้งร้างไประยะหนึ่ง พ.ศ. 2317 สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชโปรดเกล้าฯ ให้คนมอญที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารมาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ปากเกร็ดใกล้ด่านปากเกร็ด จึงมีคนมอญมาอยู่วัดกลางเกร็ดในช่วงเวลาดังกล่าว ดังนั้นวัดกลางเกร็ดจึงได้รับการดูแลจากคนมอญที่มาอยู่ที่ด่านปากเกร็ดนี้ มีพระมอญมาอาศัยอยู่วัดนี้จนถึงรัชกาลที่ 3 ต่อมามีคนไทยที่มาร่วมทำหน้าที่รักษาด่านและมาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านปากด่านบริเวณปากคลองลัดเกร็ดด้านใต้จำนวนมากได้ปฏิสังขรณ์และทำบุญที่วัดกลางเกร็ด จึงมีคนไทยมากกว่าคนมอญวัดนี้จึงเป็นศูนย์รวมของชุมชนไทยที่ปากด่านจนถึงปัจจุบัน

อุโบสถสมัยกรุงศรีอยุธยา วัดกลางเกร็ด

พระพุทธไสยาสน์ยาว 24 เมตร มีขนาดใหญ่เป็นลำดับที่ 2 ของปากเกร็ด

ภายในวัดกลางเกร็ดจะพบเห็นโบราณสถานต่างๆ คุณค่าด้านศิลปะของช่างสมัยโบราณ ฝากไว้บนตัวต่อของอิฐทุกก้อน

อุโบสถ เป็นสถาปัตยกรรมสมัยกรุงศรีอยุธยา ก่ออิฐถือปูน ทรงโรงขนาด 5 ห้อง หลังคาลด 2 ชั้น มีพาไลคลุมชานชาลาด้านหน้าและด้านหลัง หน้าบันจำหลักไม้ลายกนกก้านขด ออกลายหัวโตมีเทพพนมอยู่กลาง หน้าบันปิดทองประดับกระจก เป็นหน้าบันสมัยกรุงศรีอยุธยาที่มีความงามที่สุดแห่งหนึ่งในอำเภอปากเกร็ด

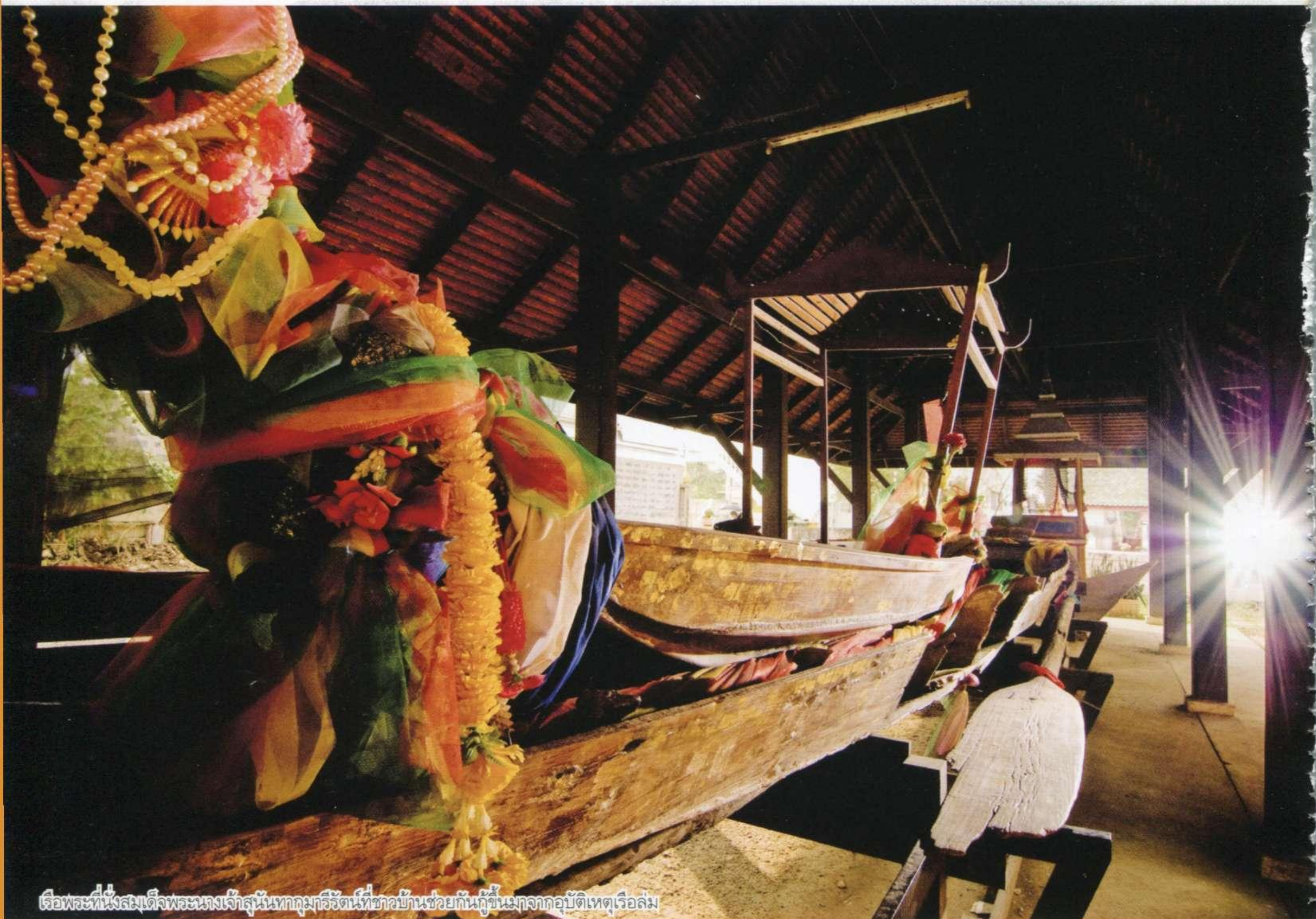
พระปรางค์คู่หน้าอุโบสถ เป็นพระปรางค์สมัยกรุงศรีอยุธยา ตั้งอยู่มุมอุโบสถซ้ายและขวา มีซุ้มจระนำประดิษฐานพระพุทธรูปทั้ง 4 ทิศ นพศูลที่ประดับยอดพระปรางค์ทั้งสองเป็นนพศูลขนาดใหญ่งามรับกับองค์พระปรางค์ นอกจากพระปรางค์แล้วยังมีพระเจดีย์ทรงเครื่องถะหรือเจดีย์จีนอยู่ด้วยเช่นกัน

พระพุทธไสยาสน์ พระพุทธไสยาสน์ขนาดพระองค์ยาว 22 เมตร ชาวบ้านต่างแวะเวียนกราบไหว้บูชา เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นที่มีความงดงาม ให้ความรู้สึกอย่างอบอุ่น มีขนาดใหญ่เป็นลำดับสองของอำเภอปากเกร็ด

หอไตรกลางน้ำ เป็นอาคารเรือนไม้ทรงไทยขนาดใหญ่อยู่กลางสระน้ำ สำหรับเก็บพระไตรปิฎกและคัมภีร์อื่นๆ อันเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ปัจจุบันสระน้ำตื้นเขิน หอไตรอ้อมล้อมอยู่ด้วยไม้ที่แผ่กิ่งก้าน

วัดกลางเกร็ดตั้งอยู่ที่
บ้านคลองลัดเกร็ด ถ.ภูมิเวท ต.บางตลาด อ.ปากเกร็ด นนทบุรี ติดแม่น้ำเจ้าพระยา

วัดกู้ ภาพวาดสีจาง ตำนานพระนางเรือล่ม

เรือพระที่นั่งสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ที่ชาวบ้านช่วยกันกู้ขึ้นมาจากอุบัติเหตุเรือล่ม

พระพักต์นั้นอิ่มเอิบ พลันจิตใจรู้สึกถึงความสงบในพระพุทธไสยาสน์ซึ่งชาวบ้านต่างเคารพศรัทธา ก้าวต่อไปในอุโบสถหลังเก่า ประตูหน้าต่างเปิดรอบด้าน ภาพจิตรกรรมฝาผนังเลือนลางเต็มที สีซึ่งลอกจาง ปูนเกิดรอยแตกร้าว แต่คุณค่าทางจิตใจนั้นยังคงโอบอิ่ม ออกจากพระอุโบสถค้นหาสิ่งซึ่งเป็นตำนาน ไม้พายวางระนาบไว้ข้างลำเรือ นั่นละตำนานพระนางเรือล่ม

วัดกู้เป็นวัดเก่าสมัยกรุงศรีอยุธยา เดิมชื่อ **"วัดท่าสอน"** เมื่อครั้งสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ พระมเหสีในองค์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้เสด็จประพาสทางชลมารคไปพระราชวังบางปะอิน แต่เรือพระที่นั่งล่มจนถึงแก่สิ้นพระชนม์ที่ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด และได้กู้เรือพระที่นั่งอัญเชิญพระศพไว้ที่วัดนี้ จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น **"วัดกู้"** ต่อมาจึงได้มีการสร้างเป็นศาลพระนางเรือล่มที่ชาวบ้านต่างเคารพศรัทธา

แต่บางกลุ่มเชื่อกันว่า ชื่อวัดกู้นั้นปรากฏในสมัยที่คนมอญย้ายถิ่นฐานมาอยู่ในบ้านปากเกร็ด ส่วนหนึ่งได้มาอาศัยอยู่บริเวณวัดท่าสอน ซึ่งพื้นที่ดินบริเวณนี้เป็นที่ราบลุ่ม ดินมีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การทำไร่ ชาวมอญจึงเรียกชุมชนแห่งนี้ว่าบ้านไร่ ภาษามอญเรียก "กวานกู้" และได้บูรณะวัดท่าสอนให้เป็นวัดประจำหมู่บ้านจึงเรียกวัดนี้เป็นภาษามอญว่า **"เภี่ยะกู้"** หรือ **"วัดกู้"** ในภาษาไทย

วัดกู้นับเป็นวัดใหญ่แห่งหนึ่งในนครปากเกร็ด มีพระพุทธไสยาสน์ที่มีขนาดยาวถึง 21 วา 2 ศอก นับเป็นพระนอนที่ยาวที่สุดในอำเภอปากเกร็ด สันนิษฐานว่าเจ้าพระยามหาโยธา (ทอเรี่ยะ) ได้สร้างขึ้น และมีเรื่องเล่าจากชาวบ้านว่า ภายในองค์พระนอนนั้นได้ใช้โอ่งขนาดใหญ่จากบ้านเกาะเกร็ดมาเรียงเป็นส่วนประกอบฐานและองค์พระนอนด้วย การสร้างพระนอนของคนมอญนั้นก็เพื่อรำลึกถึงบ้านเมืองของตนเองคือกรุงหงสาวดีนั่นเอง

พระพุทธไสยาสน์ขนาด 21 วา 2 ศอก ที่ยาวที่สุดในปากเกร็ด

อุโบสถหลังเก่า ฐานอุโบสถเป็นฐานโค้งแบบเรือสำเภา ซุ้มประตู ซุ้มหน้าต่างปั้นลายเครือเถาสะท้อนความงามและความตั้งใจยิ่งจากผู้สร้าง เฉกเช่นกันกับภาพวาดบนผนังปูนของโบสถ์ บันทึกเรื่องราววิถีชีวิตของคนมอญ มีภาพผู้คนแต่งกายแบบมอญโบราณ ลวดลายสีเส้นจืดจางไปมาก ปูนกำลังเกิดรอยแตกร้าวแยกเรื่องราวของภาพนั้น ทำให้นึกถึงคำว่า **ดูแล รักษา**

วัดกู้ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ซอยวัดกู้ (ถนนสุขาประชาสรรค์) ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี

วัดเกาะพญาเจ่ง
งดงามภาพจิตรกรรมฝาผนัง แสงทองจับต้องเรื่องราว

โดยรอบฝาผนังภายในอุโบสถ ความงดงามอย่างอบอุ่นเมื่อได้แหงนมองภาพวาดที่วางลวดลายอย่างอ่อนช้อย ทั้งหมู่เทพเทวดา เรื่องราวพุทธประวัติยังขัดเกลาจิตใจให้นิ่งคิด แสงทองจากหน้าต่างต้ององค์พระพุทธรูปฉายผ่านสู่ฝาผนัง

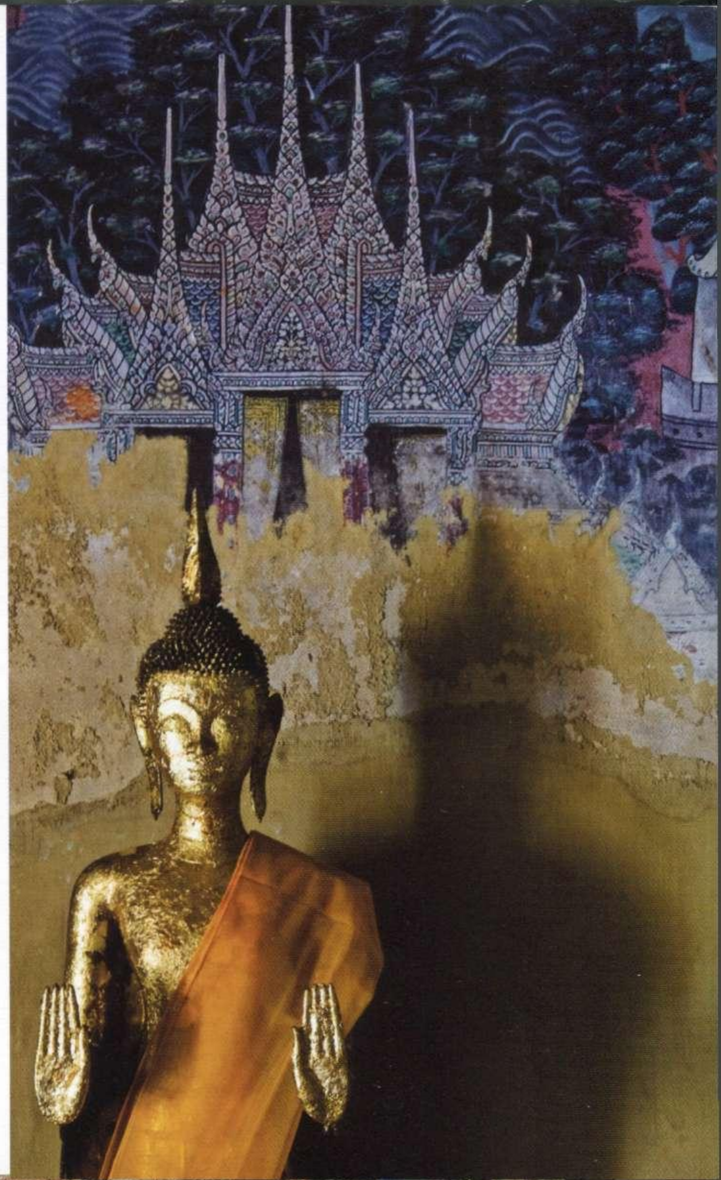
ตามหลักฐานการสร้างวัดเกาะพญาเจ่งสันนิษฐานว่าสร้างขึ้นประมาณปี พ.ศ. 2318 โดย**เจ้าพระยามหาโยธา หรือนามเดิมว่า เจ่ง คชเสนี** ต่อมา**เจ้าพระยามหาโยธา(ทอเรียะ)** บุตรชายพระยาเจ่ง ทำการสร้างวัดต่อจากบิดา เพื่อให้พระสงฆ์มอญและพี่น้องชาวมอญที่อพยพเข้ามาได้ใช้เป็นวัดของชุมชน

วัดเกาะพญาเจ่งแต่เดิมเรียก **วัดเกาะบางพูด** เนื่องจากบริเวณที่สร้างวัดอยู่ปากคลองบางพูดซึ่งเป็นที่ลุ่ม เมื่อสร้างวัดขนาดใหญ่บริเวณที่ลุ่มปากคลองจึงดูเหมือนเกาะอยู่ปากคลองบางพูด **วัดรามัญ** เป็นอีกหนึ่งชื่อที่ใช้เรียกวัดแห่งนี้ ต่อมาในปี พ.ศ 2508 **คุณหลวงบริณัยจรรยาราษฎร์ (มณฑล คชเสนี)** ได้มาบูรณะปฏิสังขรณ์ และขอให้ทางราชการ ประกาศเปลี่ยนชื่อเป็น **"วัดเกาะพญาเจ่ง"** ตามชื่อผู้สร้าง เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2517

วัดเกาะพญาเจ่งมีสิ่งสำคัญควรค่าแก่การอนุรักษ์ และศึกษาทั้งในด้านของสถาปัตยกรรม ศิลปกรรม จิตรกรรม โดยเฉพาะอุโบสถ ซึ่งนับเป็นอุโบสถที่ใหญ่ที่สุดในอำเภอปากเกร็ด เป็นสถาปัตยกรรมสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มีเสานางเรียงรับพาไลเป็นทรงสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่รอบตัวอุโบสถ ฐานโค้งแบบเรือสำเภา ด้านหน้าอุโบสถที่มุมกำแพงแก้ว ด้านในมีพระปรางค์ที่สวยงามด้านละ 1 องค์ เล่ากันว่าด้านใต้อุโบสถมีการนำท่อนซุงขนาดใหญ่มาวางเรียงกันเพื่อเป็นฐานของอุโบสถ และด้วยวัดแห่งนี้อยู่ใกล้กับแม่น้ำเจ้าพระยา จึงเกิดเป็นปรากฏการณ์น้ำขึ้น น้ำลง บริเวณรอบอุโบสถ เป็นความแปลกอีกอย่างของวัดแห่งนี้

ฝาผนังอุโบสถด้านในปรากฏภาพวาดจิตรกรรมฝาผนังอันงดงามรอบด้าน บอกเล่าเรื่องราวพุทธประวัติ เขียนตามแบบแผนของช่างแต่โบราณ สอดแทรกภาพวิถีชีวิตของคนในสมัยนั้น ภาพวาดบางส่วนเริ่มเลอะเลือน แต่การถ่ายทอดเรื่องราวยังคงไม่ขาดตอน แสงหนึ่งลอดผ่านช่องหน้าต่างจับต้องภาพวาดอย่างอบอุ่น

วัดเกาะพญาเจ่ง ตั้งอยู่เลขที่ 108 หมู่ 1 ซอยสุขาประชาสรรค์ 2 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี

กฐินพระราชทานพุทธสถานรามัญ

ตามรอยทางเสด็จพระพุทธเจ้าหลวง วัดบางพัง

เลาะเลียบแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันออกเรื่อยมาจนถึงตำบลบางพูด แวะพักริมชายน้ำ ณ วัดศรีรัตนาราม หรือที่ชาวบ้านเรียกติดปากว่า วัดบางพัง อันมีที่มาว่าครั้งหนึ่งในอดีตพื้นที่ริมน้ำบริเวณนี้เดิมเป็นที่ตั้งของหมู่บ้าน แต่ยิ่งนานวันกระแสน้ำก็ค่อยๆ กัดเซาะตลิ่งไปทีละน้อยจนถึงบริเวณวัด ด้วยเหตุนี้จึงเรียกวัดแห่งนี้ว่า วัดบางพังเรื่อยมา

วัดศรีรัตนาราม (วัดบางพัง) หนึ่งใน ๔ วัดในจังหวัดนนทบุรีที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน จากบันทึกในราชกิจจานุเบกษา หน้า ๒๔๑ เล่ม ๑ จ.ศ. ๑๒๖๓ (พ.ศ. ๒๔๑๗) ว่า *"เช้าเสด็จกรุงเก่าจะประทับพระราชทานผ้าพระกฐินที่ปากเกร็ดทอด ณ วัดปากอ่าว วัดรามัญ วัดบางพัง แล้วเสด็จพระราชดำเนินวัดสะนาม พระราชทานกฐิน แล้วเวลาบ่ายเสด็จไปบางปะอิน"*

จากเดิมที่สังกัดรามัญนิกาย วัดบางพังได้กลายเป็นวัดในสังกัดมหานิกายในปี พ.ศ. ๒๔๔๕ (ร.ศ.๑๒๑) ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ แบ่งการปกครองออกเป็น ๔ คณะ คือ คณะเหนือ คณะใต้ คณะธรรมยุต และคณะกลาง ตามพระราชบัญญัตินั้นได้กำหนดให้มีเจ้าคณะปกครองลดหลั่นกันลงมาตามลำดับ ส่วนคณะสงฆ์รามัญนิกายไม่ได้รับยกย่อง และพระสงฆ์รามัญเองก็เริ่มลดจำนวนลง ความเป็นเอกเทศก็ไม่มีเหมือนเดิมจนทำให้สิ้นสภาพไปโดยพฤตินัย

วัดบางพังยังเป็นที่รู้จักของเหล่าบรรดาเซียนพระเครื่อง โดยเฉพาะชื่อของหลวงพ่อแฉ่ง ท่านได้ศึกษาเล่าเรียนจากพระเกจิหลายท่าน อาทิ หลวงพ่อปาน วัดบางเหี้ย หลวงปู่ไข่ วัดเชิงเลน หลวงปู่ฉาย วัดพนัญเชิง หลวงปู่ปาน วัดบางนมโค หลวงปู่ศุข วัดปากคลอง หลวงพ่อจง วัดหน้าต่างนอก ฯลฯ จนกลายเป็นที่เคารพของพุทธศาสนิกชนโดยทั่วไป และเป็นพระเกจิด้านวัตถุมงคล ซึ่งเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป

เจดีย์ย่อมุมไม้สิบสองสร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย

เรือสำเภาอัญเชิญเจดีย์สร้างตามคติตามความเชื่อของชาวมอญ

ในส่วนของวัตถุมงคลมีมากมายหลายรุ่นอาทิ พระเนื้อผงพิมพ์ทรงสัตว์ต่างๆ ทั้งพิมพ์ใหญ่ กลาง เล็ก พิมพ์สามเหรียญเนื้อผง พระกริ่ง พระชัยวัฒน์ พระประจำวัน ฯลฯ เหรียญรุ่นแรกสร้างปี พ.ศ.๒๔๙๗ เป็นเหรียญสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัดรูปเหมือนครึ่งองค์ ด้านหลังลงยันต์ปลุกเสกนานถึง ๑ ไตรมาส ด้านหน้าจารึกว่า *"ท่านอาจารย์แฉ่ง วัดบางพัง"* ที่นับวันยิ่งมีคุณค่า มิใช่ในเรื่องของมูลค่าที่เพิ่มสูงเพียงประการเดียว แต่สิ่งสำคัญ คือ การระลึกถึงพระพุทธศาสนา มีสติ และต้องการทำแต่ความดี

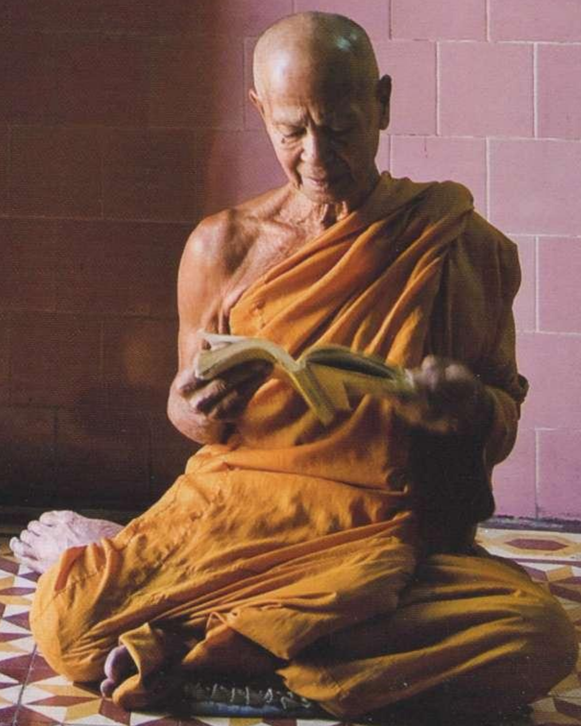
ศาสนสถานภายในวัด ได้มีการก่อสร้างเพิ่มเติมเรื่อยมา และคงเอกลักษณ์ของวัดมอญ ตั้งแต่พระอุโบสถทรงมหาอุตม์ คือ มีทางเข้าด้านเดียว ฐานอุโบสถแอ่นแบบฐานสำเภา อันเอกลักษณ์ของงานสถาปัตยกรรมสมัยกรุงศรีอยุธยา ภายในแสดงความงดงามของงานจิตรกรรมฝาผนังเล่าเรื่องราวของอดีตพระพุทธเจ้าตามคติความเชื่อมอญ

เรือสำเภาอัญเชิญเจดีย์ พระเจดีย์สามองค์ตั้งอยู่กลางลำเรือ อันเป็นสัญลักษณ์แทนพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และบอกเล่าเรื่องราวการเข้ามาลงหลักปักฐานของพระพุทธศาสนาในดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ณ เมืองสุธรรมวดี ศูนย์กลางของชาวมอญ โดยพระเจ้าอโศกมหาราช กษัตริย์ผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา แห่ง**ราชวงศ์โมริยะ**ในชมพูทวีป ซึ่งวัดมอญโดยทั่วไปมักจะนิยมสร้างขึ้น ก่อนกลับแวะรับลมเย็นริมน้ำ พร้อมให้อาหารฝูงปลาสวายจำนวนหลายพันตัวที่ว่ายเวียนอยู่โดยรอบ เพียงเท่านี้ก็ได้ครบทั้งความสบายกายสบายใจ และท่องเที่ยวได้อย่างสบายกระเป๋า

จากวัดสนามเหนือ ถึง "เกี้ยะบอ"

นครปากเกร็ดอาจเรียกได้ว่าเป็นนครริมน้ำ มีเจ้าพระยาไหลผ่าน วัฒนธรรม ประเพณีหลายอย่างจึงเกิดขึ้นเคียงคู่กับสายน้ำ มีวัดเรียงรายตลอดแนวลำน้ำเจ้าพระยา วัดสนามเหนือและวัดบ่อก็เช่นกัน เป็นวัดที่อยู่มาแต่โบราณ ปัจจุบันนับเป็นทางผ่าน ทางเชื่อมการท่องเที่ยวระหว่างตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด และท่าเรือข้ามฟากสู่เกาะเกร็ด แต่ความสวยงามของโบราณสถานทั้งประวัติความเป็นมานั้นน่าสนใจไม่แพ้กัน

วัดสนามเหนือ เป็นวัดสมัยกรุงศรีอยุธยาแต่ถูกทิ้งร้างในช่วงเสียกรุงศรีอยุธยา เมื่อชาวมอญอพยพเข้ามาจึงได้บูรณะวัดนี้เพื่อเป็นวัดของชุมชน แต่วัดอยู่ในสภาพทรุดโทรมมากจึงสร้างขึ้นใหม่เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2372 ชื่อเดิมของวัดเรียกกันว่า **วัดสนามนนทรามัญ** บ้าง **วัดสนามไชย** บ้าง และกลายมาเป็นวัดสนามเหนือในปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากในจังหวัดนนทบุรีมีวัดที่ชื่อสนามนี้มาก จึงมีการกำหนดสร้อยนามของวัดให้ชัดเจน

อุโบสถหลังใหม่วัดสนามเหนือ

พระพุทธรูปใต้ร่มโพธิ์วัดสนามเหนือ

ภายในบริเวณวัดมีศาสนสถาน ทั้งที่เป็นโบราณสถานและที่ปลูกสร้างขึ้นใหม่ เช่น อุโบสถที่สร้างขึ้นแทนอุโบสถหลังเก่า พระศรีจุฬามณีเจดีย์ เป็นเจดีย์เหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสองแสดงถึงฝีมือช่างสมัยโบราณ นอกจากนั้นวัดสนามเหนือยังถือเป็นวัดที่มีพระสงฆ์ผู้เชี่ยวชาญในการประดิษฐ์งานศิลปะมอญทางด้านงานแกะสลักลายกระดาษเพื่อนำไปประกอบการทำปราสาทมอญ มีชื่อเสียงในการทำลูกหนู ซึ่งเป็นพิธีสำคัญในการจัดงานศพพระมอญอีกด้วย

"เภี้ยะบอ" เป็นชื่อเรียก**วัดบ่อ**ในสมัยโบราณ เป็นภาษามอญแปลว่า วัดหวาย เนื่องจากสมัยก่อนนั้นหลังวัดเป็นป่าหวาย เมื่อสร้างวัดชาวมอญจึงใช้สภาพพื้นที่ที่เป็นป่าหวายมาเรียกเป็นชื่อวัด ซึ่ง บอ ภาษามอญแปลว่า หวาย และเพี้ยนมาเป็นวัดบ่อในปัจจุบัน

อุโบสถวัดบ่อสวยงาม เช่น ยามอาทิตย์อัสดง แสงทองต้องช่อฟ้าใบระกา หางหงส์ และคันทวยซึ่งเป็นไม้ประดับกระจก มีพระเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสองหน้าพระอุโบสถ อีกทั้งวัดบ่อนับเป็นวัดที่มีสำนักเรียนบาลีรามัญตั้งแต่เมื่อมีคนมอญและพระมอญมาอยู่ที่ปากเกร็ด วัดบ่อจึงมีพระสงฆ์มอญที่มีความรู้เปรียญธรรม และเป็นวัดที่มีพระสงฆ์มีสมณะศักดิ์ ฝ่ายรามัญนิกายที่เป็นพระราชาคณะ และพระครูชั้นสัญญาบัตรมาก่อน

พระพุทธรูปด้านข้างเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสองวัดบ่อ

ศาลเจ้าพ่อมาลัย

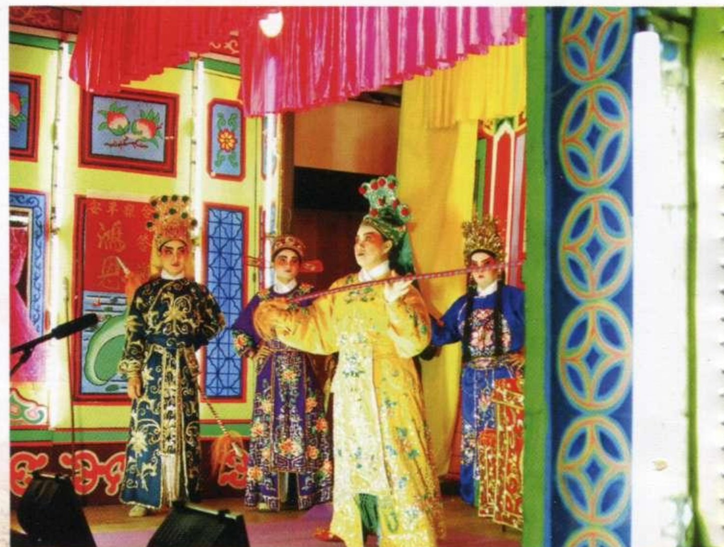
ศาลเจ้าแม่ทับทิม

ศาลเจ้าเง็กกวงตั้ว

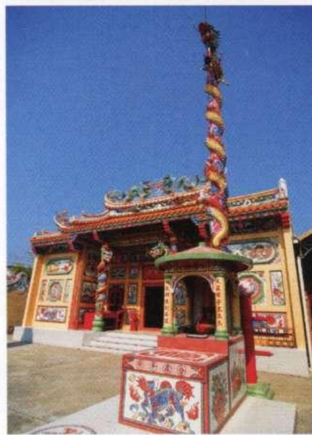
หลายพุทธศักราชมาแล้ว ชาวปากเกร็ดต่างรับรู้กันว่า พี่น้องชาวมอญได้อพยพเข้ามาลงหลักปักฐานร่วมอาศัยแผ่นดินเดียวกัน ใกล้เคียงกันกับคนจีนแผ่นดินใหญ่ หอบเสื่อผืนหมอนใบดั่งที่เขาว่า สร้างแพริมน้ำ ทำมาค้าขายในปากเกร็ด และแม้ห่างไกลแผ่นดินเกิด สิ่งหนึ่งซึ่งมิเคยลืมเลือน คือ ขนบธรรมเนียมประเพณี ประสานกันอยู่ในวิถีชีวิตของคนปากเกร็ด ศาลเจ้าที่สร้างขึ้นด้วยความศรัทธายังคงยั่งยืนผ่านหลายเวลา

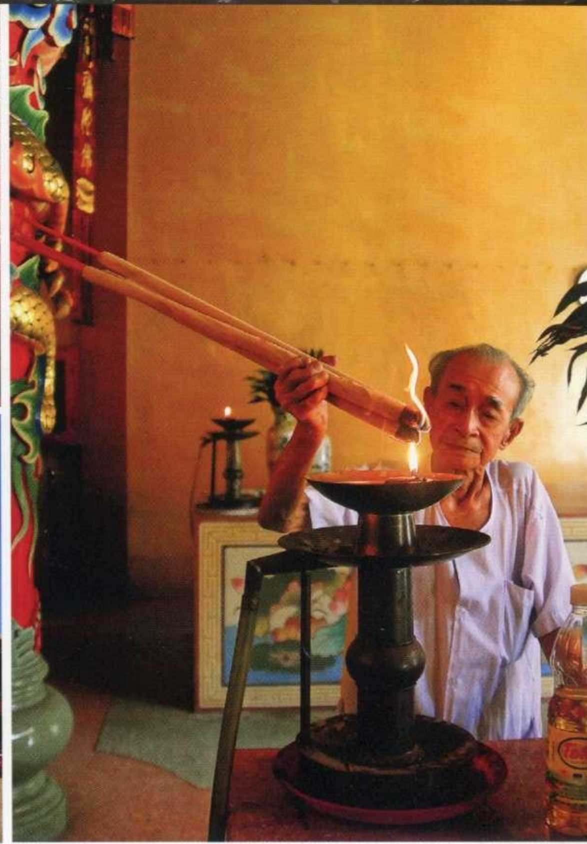

ศาลเจ้าพ่อมาลัย ศาลเก่าแก่นับจากสงครามโลกครั้งที่ 1 คำบอกเล่าจากคนเฒ่าคนแก่ แต่ก่อนศาลเป็นเรือนไม้เล็กๆ ทำจากไม้สัก ต้องก้าวขึ้นบันได 3 ขั้นทีละคน เพื่อกราบไหว้เจ้าพ่อ ต่อมาเมื่อชาวจีนเข้ามาอาศัยมากขึ้น ครั้นคืนหนึ่งเกิดฝันเห็นว่าควรขยับขยายเพิ่มเติมตัวศาลให้กว้างขึ้น คนในชุมชนจึงร่วมกันทำเป็นกะต๊อบหลังคามุงจาก และมาเป็นสังกะสี ต่อเติมมาเรื่อยๆ ศาลเจ้าพ่อมาลัยจึงเป็นเหมือนศูนย์รวมความศรัทธา ใครทำมาค้าขายก็จะมากราบไหว้ที่นี่ มีการเล่นงิ้วกันครึกครื้นตั้งแต่สมัยก่อน ปัจจุบันก็ยังมีการแสดงอยู่ 2 ครั้งในเดือนแปดกับเดือนสิบเอ็ด (เดือนตามวันของจีน)

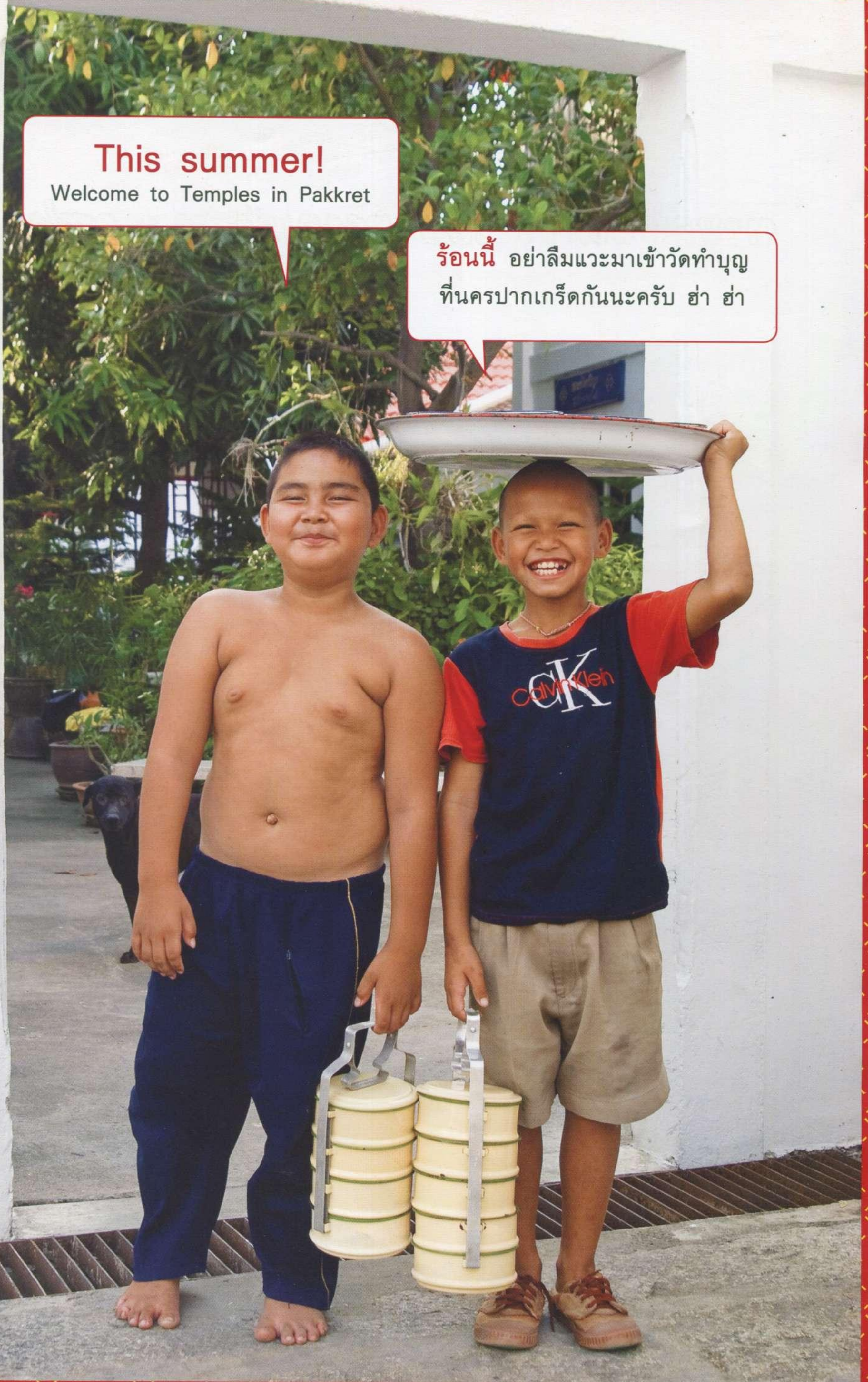
ศาลเจ้าเง็กกวงตั้ว เป็นศาลเจ้าขนาดใหญ่ที่สร้างขึ้นตามคติความเชื่อของชาวจีน อายุราว 50 ปี นับเป็นศาลที่สร้างขึ้นใหม่ มีเทพเจ้าองค์ต่างๆ เพื่อไว้สักการะ กราบไหว้ ครั้นเมื่อถึงเทศกาลงานบุญ พี่น้องชาวไทยเชื้อสายจีน ผู้คนทั้งในพื้นที่ นอกพื้นที่ต่างร่วมกันชุมนุมทำบุญครั้งใหญ่ด้วยกัน

ศาลเจ้าแม่ทับทิม ตามประวัติแล้ว ศาลเจ้าแม่ทับทิมท้ายตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ดนั้น สร้างแยกออกมาจากศาลเจ้าแม่ทับทิมในโรงเรียนจีนซึ่งอยู่ติดกันคนละฝั่งกำแพง ต่อมามีผู้คนสร้างบ้านทำมาค้าขายในตลาดเก่ามากขึ้น ชาวบ้านจึงได้อัญเชิญขี้ธูปเจ้าแม่จากศาลในโรงเรียนมาสร้างเป็นศาลเจ้าแม่ทับทิมท้ายตลาด เพื่อเป็นที่กราบไหว้ เป็นขวัญกำลังใจให้กับคนในตลาดทำมาค้าขายเจริญรุ่งเรือง

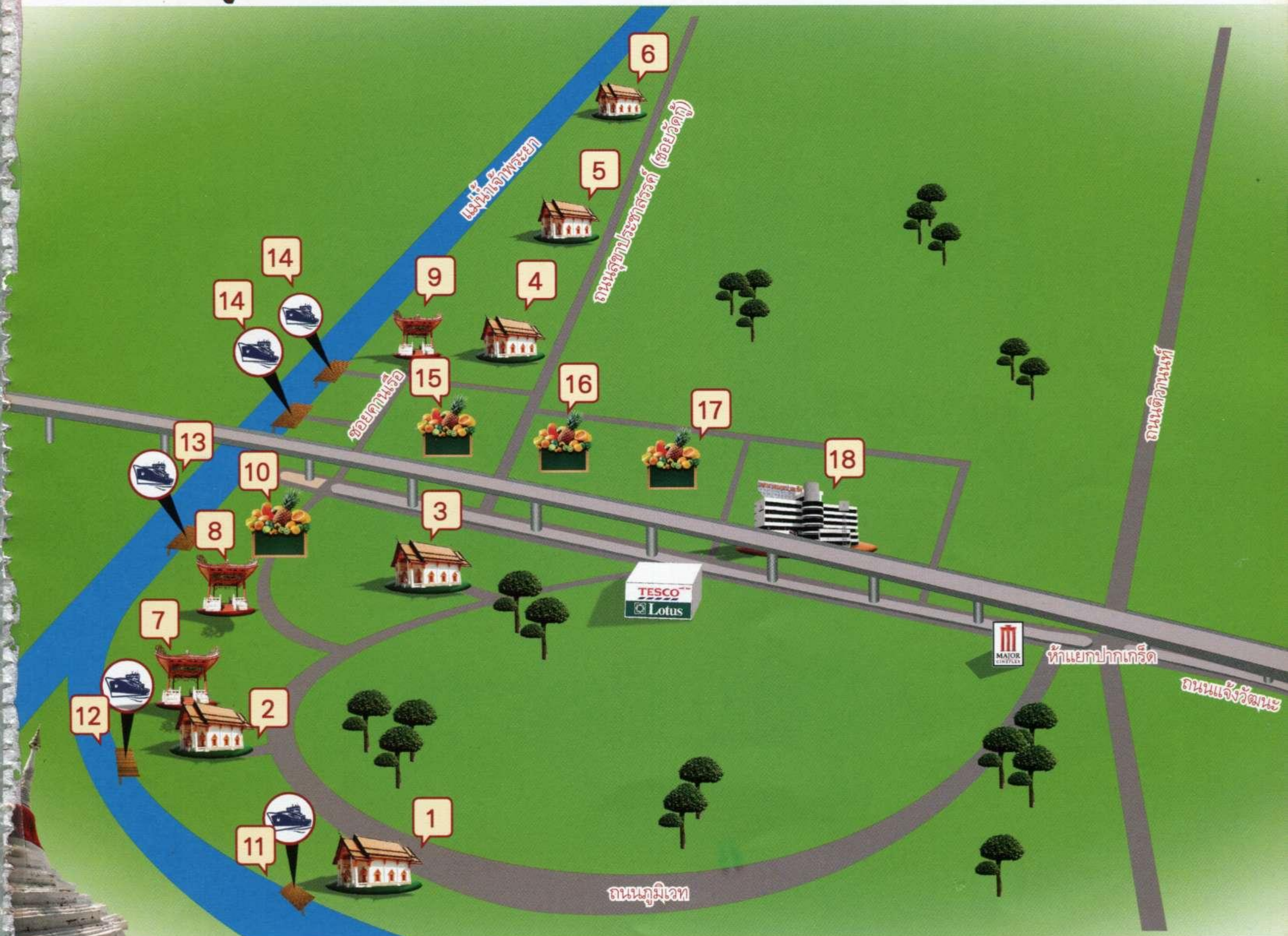

>> **ศาลเจ้าพ่อมาลัย** ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่วัดสนามเหนือ
>> **ศาลเจ้าแม่ทับทิม** ตั้งอยู่บริเวณท้ายตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด
>> **ศาลเจ้าเง็กกวงตั้ว** ตั้งอยู่บริเวณหลังตลาดพิชัย ซอยคานเรือ

This summer!
Welcome to Temples in Pakkret
ร้อนนี้ อย่าลืมแวะมาเข้าวัดทำบุญ ที่นครปากเกร็ดกันนะครับ ฮ่า ฮ่า
Calvin Klein

เส้นทางท่องเที่ยว

ทำบุญวันเดียว เที่ยวตลาดเก่า ณ นครปากเกร็ด

1. วัดกลางเกร็ด
2. วัดสนามเหนือ
3. วัดบ่อ
4. วัดเกาะพญาเจ่ง
5. วัดกู้
6. วัดศรีรัตนาราม (วัดบางพัง)
7. ศาลเจ้าพ่อมาลัย
8. ศาลเจ้าแม่ทับทิม
9. ศาลเจ้าเง็กกวงตั้ว
10. ตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด
11. ท่าเรือวัดกลางเกร็ด
12. ท่าเรือวัดสนามเหนือ
13. ท่าเรือลพชัย ตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด
14. ท่าเรือปากเกร็ด
15. ตลาดพิชัย
16. ตลาดศรีปากเกร็ด
17. ตลาดสดเทศบาลนครปากเกร็ด
18. เทศบาลนครปากเกร็ด

[วัด ศาสนสถาน]

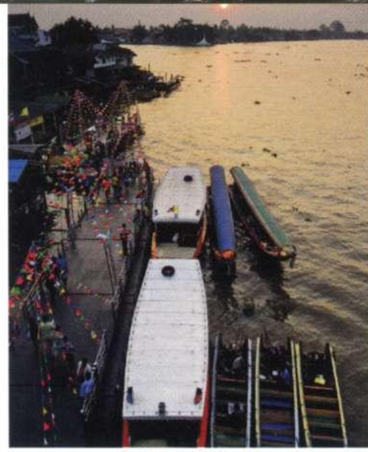
โครงการต่อเนื่องที่ต้องร่วมกันทำในรูปแบบ "บวร"

ในพื้นที่เทศบาลนครปากเกร็ด มีวัดกระจายอยู่โดยทั่วทั้ง 5 ตำบล แสดงให้เห็นถึงความผูกพันกับศาสนาของชุมชนเล็กๆ แห่งนี้ ทุกวันพระเรายังคงเห็นผู้คนทำบุญในวัดแม้จะมีวิถีชีวิตแบบสังคมเมืองก็ตาม วัดยังเป็นพื้นที่ศูนย์รวมของชุมชน สถานที่จัดประชุม จัดกิจกรรมหลายๆ อย่างของชุมชนอยู่เสมอ แม้จะไม่แนบแน่นเหมือนชุมชนชนบท

โครงการกิจกรรมในการพัฒนาวัดและศาสนสถานของเทศบาลนครปากเกร็ดจึงไม่ใช่โครงการใหญ่ แต่เป็นแบบต่อเนื่อง โดยมุ่งที่จะพัฒนาวัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ภูมิทัศน์งดงาม มีเอกลักษณ์ เป็นสถานที่ที่ชาวปากเกร็ดสามารถจะประกอบศาสนกิจ ให้วัดเป็นที่พึ่งของชุมชน สถานศึกษา โครงการพัฒนาวัดในรูปแบบต่างๆ ที่เทศบาลฯ ได้ดำเนินการแล้ว ดำเนินการอยู่และที่จะดำเนินการ สามารถแยกโครงการในการพัฒนาวัด ส่งเสริมบำรุงศาสนาดังนี้

ด้านสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์

ด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์ของวัดวาอารามศาสนสถานในปากเกร็ดส่วนใหญ่เป็นอารามริมน้ำ ถึงแม้จะเป็นด้วยวิถีวัฒนธรรมทางน้ำที่มีการคมนาคมทางน้ำแต่อดีต แต่ด้วยสภาพดังกล่าว ทำให้วัดได้รับผลกระทบจากปัญหาน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก กำแพงกั้นน้ำ เขื่อนริมน้ำ บ่อสูบน้ำ จึงต้องสร้างขึ้นเพื่อบรรเทาปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณวัดกลางเกร็ด วัดสนามเหนือ วัดสลักเหนือ วัดบางพัง วัดหงส์ทอง จนถึงวัดช่องลม มีผลให้ภูมิทัศน์ริมน้ำในหลายวัดแปรเปลี่ยนไป

แต่อย่างไรก็ตามเทศบาลฯ ยังได้พยายามที่จะรักษาการคมนาคมทางน้ำให้คงไว้ ยังคงให้วัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิตทางน้ำ สถานศึกษาธรรมะโดยเส้นทางน้ำ การจัดสร้างโป๊ะท่าเทียบเรือเพื่ออำนวยความสะดวกภารกิจดังกล่าวจึงถูกสร้างขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2548 จนถึงทุกวันนี้ หลายวัดริมน้ำมีโป๊ะเรือที่มั่นคงแข็งแรงให้ผู้คนได้พักผ่อน ชมวิถีทางน้ำเสริมจากการใช้เป็นจุดเชื่อมสู่วัดต่างๆ

นอกจากนั้นเทศบาลนครปากเกร็ดยังได้สนับสนุนให้วัดวาอารามต่างๆ ปรับปรุงภูมิทัศน์ของศาสนสถานให้สะอาดสวยงาม ซ่อมแซมอาคารสอนศาสนา พัฒนาห้องสุขา ดูแลปรับปรุงเมรุ รวมทั้งศาลาธรรมสังเวช ให้ทุกวัดสะอาดตาไม่สร้างปัญหามลภาวะของอากาศ สร้างความศรัทธาให้กับชุมชนในรูปแบบการสนับสนุนงบประมาณอุดหนุนให้วัดดำเนินการ และจัดอบรมผู้ดูแลฌาปนสถานให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกิจการฌาปนกิจ

ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม การศึกษาและจริยธรรม

โครงการของเทศบาล ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมประเพณีหล่อเทียนพรรษา เป็นโครงการที่ชุมชนในปากเกร็ดจะได้ร่วมกันนำต้นเทียนพรรษาไปทำบุญถวายวัดทุกปี ปีละ 40 วัด ประเพณีลอยกระทงที่วัดวาอารามริมน้ำได้จัดกิจกรรมให้ชุมชน ได้สักการะพร้อมขอขมาพระแม่คงคา การจัดงานตักบาตรพระสงฆ์ทางน้ำที่เป็นการแสดงความเลื่อมใสในศาสนาที่ผสมผสานระหว่างชุมชนไทยและมอญในช่วงเช้าวันออกพรรษา ที่เทศบาลนครปากเกร็ดจะพัฒนาให้เป็นงานวันสำคัญประจำปีของปากเกร็ด โดยให้วัดเป็นจุดรวมกิจกรรมดังกล่าว

การศึกษาและจริยธรรม เทศบาลจัดทำโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนทุกปี ค่ายคุณธรรม จริยธรรมเพื่อเยาวชน บวชชีพราหมณ์ และโครงการอีกมากมายให้เด็กและเยาวชนได้ใกล้ชิดกับศาสนา

ด้านการบริการชุมชน

วัดเป็นสถานที่จัดบริการชุมชนที่สำคัญ ประชาคมชุมชน กองทุนหมู่บ้านชุมชน SML โครงการเศรษฐกิจพอเพียง การจัดการเลือกตั้ง การแจกเบี้ยยังชีพ การตรวจสุขภาพผู้สูงอายุ กิจกรรมหลายอย่างในชุมชนได้ขอใช้พื้นที่ในศาสนสถานในการจัดบริการด้วยความสะดวก และเป็นที่รู้จักของชุมชน เป็นสถานที่ในการสร้างความเข้าใจ แสดงความคิดเห็นในชุมชน โดยทุกครั้งที่มีกิจกรรมเข้าไป เทศบาลนครปากเกร็ดได้เป็นหน่วยงานในการสนับสนุน และจัดกิจกรรมดังกล่าวเพื่อให้วัดและชุมชนได้เป็นสถานที่ในการเกื้อกูลประโยชน์ซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง

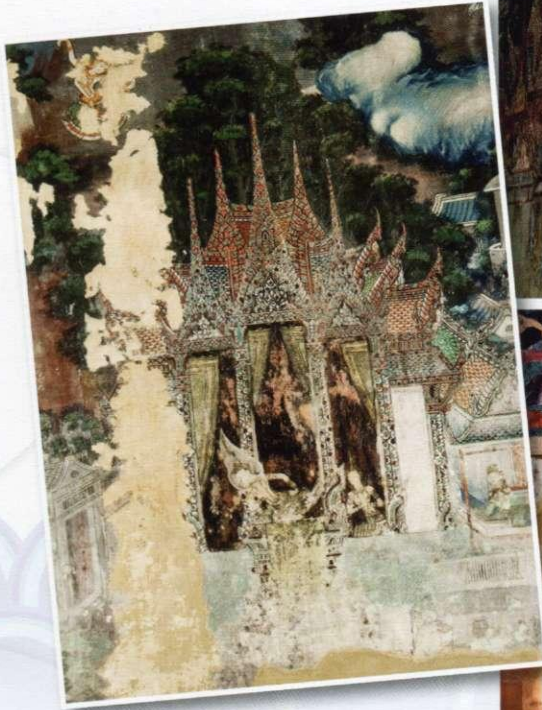
"บวร" บ้าน วัด โรงเรียน เป็นส่วนที่จะต้องสอดคล้องต่อเนื่องร่วมกันพัฒนา ลำพังวัดที่มีหน้าที่ในการพัฒนาทำนุบำรุงศาสนา หากขาดภาครัฐสนับสนุนดูแลในเรื่องอาคารสถานที่ก็คงไม่มีศักยภาพพอ หากขาดชุมชนที่จะแวะเวียนเข้าไปประกอบศาสนกิจ วัดก็คงเป็นเพียงสถานที่ที่เงียบเหงา และหากขาดเด็กเยาวชนในการที่จะศึกษาความรู้ปลูกฝังศาสนาในจิตใจ ศาสนาก็คงไม่สามารถถ่ายทอดต่อไปได้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระราชทานแนวพระราชดำริที่มีชื่อว่า "บวร" กระตุ้นเตือนให้พัฒนา โดยสนใจฟันเฟืองเล็กๆ ทางสังคมที่กำลังจะละเลยไปมากทั้ง บ้าน วัด โรงเรียน เพื่อให้เกิดความผูกพันในสังคมแบบเดียวที่เคยมีมาในอดีตให้กลับคืนมา

100ปี
จิตรกรรมฝาผนัง วัดเกาะพญาเจ่ง
ความงดงาม และเรื่องราวบนรอยร้าวของแผ่นปูน

พลันแง้มบ้านประตู แสงทองส่องผ่านภายในพระอุโบสถ แสงนั้นทาทาบบนลวดลายฝาผนัง ฉายภาพความงดงามและเรื่องราวอย่างอบอุ่น “ศิลปะ ความศรัทธา คำสอน แสงทอง ยาวนาน รอยร้าวบนผนังปูน ลบเลือนสิ่งเตือนใจ”

จิตรกรรมฝาผนังในพระอุโบสถวัดเกาะพญาเจ่ง เป็นศิลปะการเขียนภาพตามแบบแผนของช่างหลวงในช่วงต้นสมัยรัตนโกสินทร์ (ราวรัชกาลที่ 1-3) การเดินทางผ่านกาลเวลาของภาพวาดจึงมีมากกว่า 100 ปี ผนังภายในพระอุโบสถทั้ง 5 ด้าน ปรากฏความงดงามของฝีมือเชิงช่างที่ประทับลวดลายลงบนผนัง แม้เรื่องราวบางช่วงตอนจะเริ่มลางเลือนอยู่บนรอยร้าวของแผ่นปูน

ฝาผนังหุ้มกลองด้านหน้า ปรากฏภาพพุทธประวัติ ตอนมารผจญ พญามารขี่ช้างคีรีเมฆระดมพลโยธา หวังขัดขวางพระโพธิสัตว์บรรลุสัมมาสัมโพธิญาณ พระโพธิสัตว์ทรงใช้พระหัตถ์ขวาแตะพระธรณี ขอให้พระแม่ธรณี เป็นสักขีพยานถึงบารมีที่ทรงบำเพ็ญมาแต่ในอดีตชาติ พระแม่ธรณีจึงบีบมวยผมให้อุทกธาราที่พระโพธิสัตว์ทรงหลั่งอุทิศลงสู่ธรณี ประทานแก่เวไนยสัตว์ทั้งปวงมาแต่เอนกชาติ น้ำนี้จึงไหลท่วมกองทัพมารที่ยกมาแตกพ่ายไป

ฝาผนังหุ้มกลองด้านหลัง ปรากฏภาพไตรภูมิ มีรูปเขาพระสุเมรุที่ประทับของพระอินทร์อยู่ตรงกลาง ด้านล่างเป็นเป็นภาพมัสยาเริงชลแหวกว่ายน้ำในนทีสีทันดร บนยอดพระสุเมรุเป็นภาพพระพุทธองค์แสดงธรรมโปรดเหล่าเทวดา ไตรภูมิเป็นภาพเขียนตามคติโบราณ มักเขียนพุทธประวัติตอนเสด็จลงมาจากดาวดึงส์ หลังจากทรงเทศนาโปรดพระพุทธมารดาบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์นานเต็มพรรษาหนึ่ง

ผนังทั้ง 2 ข้าง ปรากฏภาพทศชาติ คือ พระชาติทั้งสิบของพระโพธิสัตว์ที่ทรงบำเพ็ญบารมีต่าง ๆ ก่อนที่จะทรงตรัสรู้เป็นพระสมณโคดม เหนือขึ้นไปเป็นภาพเทพชุมนุมแสดงถึงหมู่เทพที่มาชุมนุมกันฟังธรรมจากพระบรมศาสดา เหนือขึ้นไปเป็นภาพพระพุทธเจ้าประทับในซุ้มมีพระสาวกพนมมือซ้าย และขวาด้านละ 14 องค์ เหนือสุดเป็นภาพวิทยาธร และคนธรรพ์ที่มาสักการะพระประธาน

ระหว่างผนังหน้าต่าง ปรากฏภาพทศชาติสิบ และเรื่องราววรรณกรรมพื้นบ้าน พระสุธน-มโนราห์ และพระรถเมรี ด้านล่างสุดปรากฏภาพร่องรอยวิถีชีวิตของชาวบ้านในยุคสมัยนั้น

ทวารบาล เป็นภาพที่บานประตูและหน้าต่าง ส่วนใหญ่มักเป็นภาพเทวดาถืออาวุธซึ่งได้รับคติความเชื่อมาจากจีน เสมือนเป็นผู้เฝ้าประตู วัดเกาะพญาเจ่งจะเป็นภาพผสมทั้งของไทย จีน และฝรั่ง (ด้วยยุคสมัยที่เริ่มมีฝรั่งเข้ามาในประเทศ) ประตูด้านหน้า-หลัง เป็นภาพเทวดา สิงห์ และภาพทหารต่างชาติ ส่วนหน้าต่างทั้ง 14 บาน เป็นภาพเทวดาถือพระขรรค์และดอกบัว

ศิลปะและศรัทธา

เทพเนรมิตร จิตรกรรมไทย

ตามตำรา

"Fresco" แปลถึงจิตรกรรมฝาผนัง อันมีความหมายว่าภาพเขียนหลายชนิดที่เขียนบนปูน บนผนัง หรือเพดาน ตามตำรามีการแบ่งประเภทของจิตรกรรมฝาผนังทั้งแบบจิตรกรรมปูนเปียก จิตรกรรมปูนแห้ง และอื่นๆ ตามตำราบ่งบอกประวัติความเป็นมาและยุคสมัยของภาพวาดจิตรกรรมฝาผนัง

นอกตำรา

ขณะการสร้างงานลงบนฝาผนังพระอุโบสถแห่งหนึ่ง ท่ามกลางโครงเหล็กและกลิ่นสี ลวดลายซึ่งยังไม่สิ้นสุด เหล่านั้นได้คลี่คลายความรู้ในอีกด้านหนึ่งของงานจิตรกรรมฝาผนัง เรื่องราวของ**อารมณ์ทางศิลปะ ศรัทธา และความรู้สึก**

"เมื่อก้าวสู่พระอุโบสถ ก่อนอื่นเราต้องทำความเคารพพระประธานเสียก่อน" ช่างเขียนกล่าวแนะนำเมื่อละมือจากการลงรายละเอียดภาพภาพหนึ่ง ช่างเขียนซึ่งมีนามว่า **เทพเนรมิตร จิตรกรรมไทย**

"งานจิตรกรรมฝาผนัง เป็นงานที่สืบทอดกันมารุ่นต่อรุ่น เป็นเรื่องของจิตวิญญาณของคนแต่โบราณที่ได้ผูกลวดลาย ผสมผสานกันจนลงตัว ส่งต่อมาถึงรุ่นครูอาจารย์ ส่งต่อมายังรุ่นผม งานเหล่านี้เราไม่ได้คิดเอง รูปแบบการสร้างงานต้องคงไว้ให้เหมือนครูที่เขาสร้างไว้แต่โบราณ ที่เพิ่มเติมเข้าไปก็จะเป็นเรื่องขององค์ประกอบ จังหวะในการใช้สีเหล่านั้น"

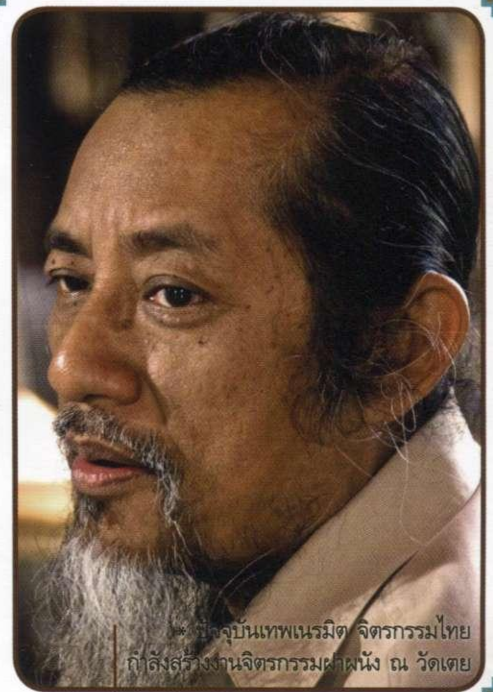
สีทองตัดลวดลายบนฝาผนัง เชื่อมต่อกันด้วยเรื่องราวบนแผ่นปูนรอบด้านรูปองค์เทพเทวดาละเอียดด้วยลวดลาย แต่ดูอ่อนช้อยเฉกเช่นท่าทางโบยบิน

"การทำงานเหล่านี้ต้องอาศัยความวิริยะอุตสาหะ จิตใจเราต้องสะอาดด้วย เรื่องราวส่วนใหญ่ที่เขียนลงบนฝาผนังโบสถ์จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับทศชาติชาดก คือ พระชาติทั้งสิบของพระโพธิสัตว์ที่ทรงบำเพ็ญบารมีต่างๆ ก่อนที่จะทรงตรัสรู้เป็นพระสมณโคดม เรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติ เช่น เมื่อครั้งประสูติ ตอนมารผจญไตรภูมิ รวมถึงเรื่องราวทางวัฒนธรรม วิถีการดำเนินชีวิตของผู้คนแต่ละยุคสมัย ดังนั้นก่อนลงภาพต้องวางแผนว่าจะจัดภาพอย่างไร จัดแง่จัดมุมว่าเรื่องราวนี้ควรจะอยู่ส่วนไหน เชื่อมต่อกันได้อย่างไร"

นายช่างปีนขึ้นนั่งบนโครงเหล็ก ฝีแปรงขนาดเล็กบนฝ่ามือกร้านเก็บรายละเอียดของภาพ สมาธิแน่วนิ่ง เหนือสิ่งใดคือความศรัทธาต่อการสร้างงานทั้งในทางรูปธรรม และนามธรรมส่งผ่านจากสายตา

"ผมเชื่อว่าผมเกิดมาเพื่ออยู่กับสิ่งเหล่านี้ ลวดลายต่างๆ ที่สร้างขึ้นในวันนี้จะสืบสานต่อไปอีกหลายร้อยปีเพื่อให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา เฉกเช่นในปัจจุบัน เราศึกษาศิลปะเรื่องราวในอดีตจากคนโบราณที่เขาสร้างไว้ ดังนั้นแล้วโบสถ์เก่าๆ คือสิ่งที่มีคุณค่าเขาเกิดมาก่อนเรา เขาเสมือนครูอาจารย์เรา ทำให้เราต้องรู้จักคำว่า "คุณค่า" ต่อไปคือการรักษาไว้"

บางตำราบอกไว้ว่า เราควรเรียนรู้สิ่งซึ่งอยู่นอกตำราเสียบ้าง

* ปัจจุบันเทพเนรมิต จิตรกรรมไทย กำลังสร้างงานจิตรกรรมฝาผนัง ณ วัดเตย

THE UNDERTAKER

สัปเหร่อใจเพชร

...เสียงสวดคาถาภาษาบาลี ดังกึกก้องไปทั่วศาลา "ไม่มีความครื้นเครง ณ สถานที่แห่งนี้" มีแต่ความโศกเศร้าที่เกิดขึ้นจากการเสียคนที่รักไป ท่ามกลางกลิ่นควันธูปที่ลอยคละคลุ้งกับน้ำตาแห่งความอาลัย ชายคนหนึ่งนั่งคุกเข่ากล่าวนำอาราธนาแก่พระสงฆ์ ซึ่งหน้าที่ของเขานอกจากนำสวดแล้ว อีกหน้าที่สำคัญที่ไม่มีใครสามารถทำแทนเขาได้ นั่นก็คือ การเผาศพที่จะมีขึ้นในอีก 2 วันข้างหน้า "เขาคือสัปเหร่อ" อาชีพที่มีหลากหลายนิยามกล่าวถึง แต่ใครจะทราบบ้างถึงการเดินทางและเหตุผลใดที่ทำให้เขาต้องมาเป็นผู้รับหน้าที่เป็นคนสุดท้ายในการพาร่างไร้วิญญาณเข้าเตาเผาศพ และส่งพวกเขาไปสู่สรวงสวรรค์...ปากเกร็ด style ฉบับนี้มีคำตอบ

...หลังจากงานศพผ่านไปได้ 2 วัน เรามีโอกาสสัมภาษณ์สัปเหร่อ คนดังกล่าว **จตุพล บัวเฮง** หรือ **พี่ม่อน** สัปเหร่อวัย 26 ปี ประจำวัดบ่อ อำเภอปากเกร็ด ซึ่งเราไม่พูดพล่ามทำเพลง รีบถามคำถามที่คาใจถึงที่มาของการเป็นสัปเหร่อที่วัดบ่อแห่งนี้

"เป็นสัปเหร่อมา 16 ปี แล้วครับ คือตอนเด็กๆ คุณพ่อชอบพาไปวัดทุกๆ วันอาทิตย์ครับ เราจึงมีความใกล้ชิดกับวัดมาก พอเข้ามัธยม 1 ตอนนั้นอายุประมาณ 11 ปี ก็มีโอกาสเข้ามาช่วยงานที่วัดบ่อแห่งนี้ ก็ทำทุกอย่างที่เราสามารถทำได้ เช่น ช่วยยกของ เก็บกวาดลานวัด ศาลา รวมถึงการช่วยงานเผาศพด้วย ยกโลงบ้าง เปิดฝาโลงบ้าง ซึ่ง **ป้าวี** สัปเหร่อคนเก่าท่านก็คอยสอนงานเราต่างๆ ท่านเป็นคนที่ผมเคารพมาก เรียกได้ว่าเป็นครูคนแรกในการสอนวิชาให้ผมเลยก็ว่าได้ พอเข้า ปวช. 1 เราก็ได้เข้ามาทำงานที่วัดอย่างเต็มตัว เริ่มจากการอาราธนาศีล ตั้งแต่นั้นก็ทำมาเรื่อยจนได้เป็นมือขวาของป้าวี ก็ได้มีโอกาสช่วยเผาศพมากขึ้น ตั้งแต่เรียงถ่าน เขี่ยศพ เราก็ทำมาเรื่อยๆ จนรู้สึกผูกพันกับงานนี้"

แม้พี่ม่อนจะเล่าอย่างสบายๆ แต่ผู้เขียนเองได้ฟังแล้วกลับรู้สึกทึ่งกับการเดินทางบนเส้นทางสายนี้ ซึ่งหลายๆ คนรวมถึงตัวผู้เขียนเองในช่วงเวลาดังกล่าว ยังคงใช้เวลาไปกับการเที่ยวเล่น เหมือนเด็กทั่วๆ ไป

แต่อย่างไรก็ตาม อาชีพสัปเหร่อก็มักถูกเรียกว่าเป็นอาชีพที่ต้องอยู่กับศพ ทำงานกับศพ ซึ่งเราก็ไม่ลืมถามถึงความรู้สึกจากพี่ม่อนเช่นกัน

"มันเป็นงานมากกว่า ทุกวันนี้ผมไปไหนในปากเกร็ดส่วนใหญ่กินก็ฟรีทุกร้านนะ ไม่มีใครเก็บเงินผมเลยเพราะพวกเขาคิดว่าผมทำงานให้กับพวกเขา **ผมถือว่าผมทำงานด้วยใจ ไม่เอาเงินเป็นตัวตั้ง ผมทำงานเอาบุญเป็นตัวตั้ง** ผมทำด้วยใจ พิธีก็จะทำเหมือนกันหมด ไม่เคยแยกว่า ศพนี้มีเงิน ศพนี้ไม่มีเงิน เพราะผมถือว่าเป็นคนเหมือนกัน ป้าวีจะสอนผมเสมอในเรื่องนี้ ทุกคนในปากเกร็ดจึงให้ความไว้วางใจกับเรามากๆ ซึ่งผมก็รักและภูมิใจกับอาชีพนี้มาก"

อาจพูดได้ว่าเกินกว่าคำว่า **หน้าที่** แต่นี่คือจิตวิญญาณ คือจิตสำนึกในงาน ซึ่งถูกถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น จากใจสู่ใจ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นวิชาชีพใดก็ตาม ก็ควรจะรักษาสิ่งดีๆ แบบนี้เอาไว้ ในตอนท้ายพี่ม่อนยังได้เล่าถึงบทบาทหน้าที่ นอกเหนือจากการเป็นสัปเหร่อนั่นก็คือ การดูแลงานอื่นๆ เช่น งานบวช งานแต่ง งานศพ การจัดดอกไม้ในงานต่างๆ รวมถึงต้องดูแลวัดในส่วนอื่นๆ ด้วย เช่น ดูแลคลัง ค่าน้ำค่าไฟ ท่านเจ้าอาวาสจึงได้เลื่อนขั้นให้เป็น **ไวยาวัจกร หรือ มัคนายก** ประจำวัดบ่อ อีกทั้งยังฝากแง่คิดดีๆ ไว้ให้เราได้คิดอีกด้วย

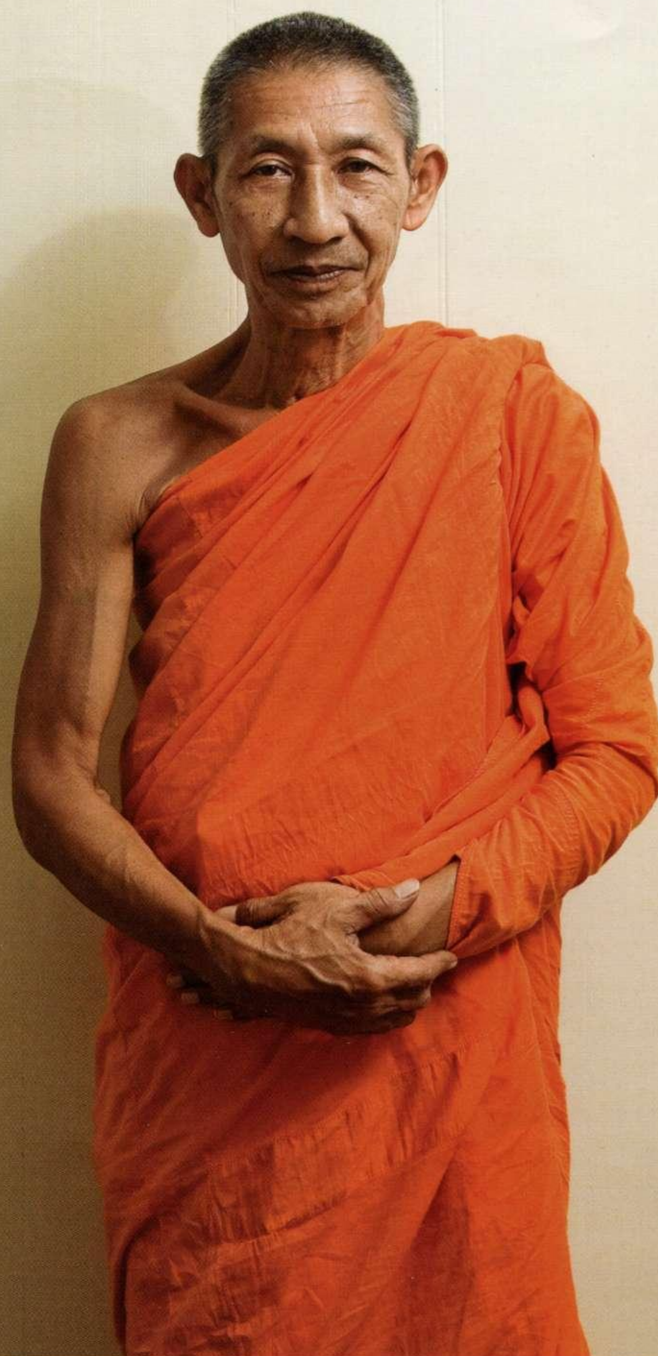
"อยากฝากไว้ว่า อยากจะให้ทำดีไว้เยอะๆ เพราะเราก็ไม่รู้ว่าเราจะตายเมื่อไร ความกตัญญูก็เป็นสิ่งสำคัญ เงินทอง ลาภยศ ตายไปก็ไม่สามารถนำติดตัวไปได้ ก็มีแต่ความดีแหละที่ติดตัวเราไปจนตาย อย่างน้อยก็ให้คนรุ่นหลังได้พูดถึงแต่ในสิ่งที่เป็นความดีคนเรา"

จะเห็นได้ว่าสิ่งที่ **พี่ม่อน** ยึดถือมาตลอดในการทำงานนั่นก็คือ **ความดี** ที่ถูกส่งผ่านด้วยความรักและความตั้งใจในการทำงาน สิ่งเหล่านี้อาจไม่ได้สร้างลาภยศเงินทองให้กับเขามากมาย แต่กลับสร้างกำลังใจและความผูกพันระหว่างมนุษย์ด้วยกันได้อย่างเหนียวแน่น

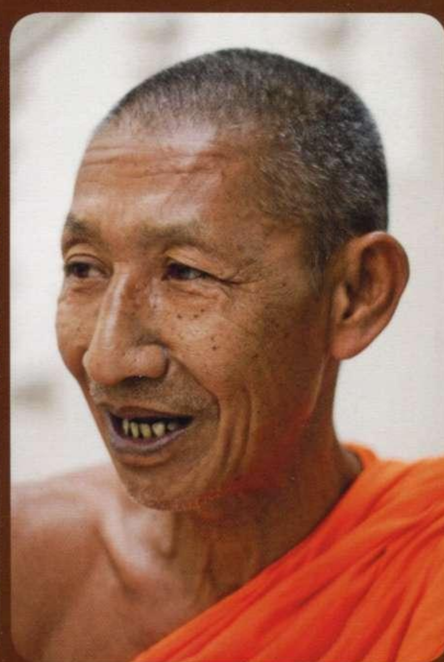
*** หมายเหตุ ค่าทำศพวัดบ่อ ราคา 1,800 บาท**

พระสุเมธมุนี (พระมหาเสน่ห์ ปภงฺกโร)

รอยยิ้มจากภูมิปัญญา ปรัชญาที่ไม่ต้องแปลความ

"เกาะนี้เป็นเกาะสำราญ" คำบอกเล่าภายใต้แววตาอิ่มสุขของพระสุเมธมุนี (พระมหาเสน่ห์ ปภงฺกโร) เจ้าอาวาสวัดปรมัยยิกาวาสรูปปัจจุบัน ทำให้เราทราบว่า สมัยหนึ่งแผ่นดินเกาะเกร็ดเคยเจริญรุ่งเรืองด้วยประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และวิถีการดำเนินชีวิตของชาวมอญ ขณะความจริงอีกด้าน เมื่อเวลาเดินทางผ่านยุคสมัย ความเจริญรุ่งเรืองที่ว่านั้นกลับหลงเหลือเพียงร่องรอย ความรกร้าง และเพียงกลิ่นอายความทรงจำจากคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่ แต่สำหรับปัจจุบันเหมือนเข็มนาฬิกาหมุนย้อนกลับ รื้อฟื้นเอาความทรงจำเหล่านั้นกลับคืนสู่เกาะแห่งนี้อีกครั้ง ด้วยกลุ่มคนซึ่งมองเห็นคุณค่าของผืนดินเกาะเกร็ด หนึ่งในนั้นคือ พระสุเมธมุนี (พระมหาเสน่ห์ ปภงฺกโร)

เงียบสนิท ปิดสงัด?

"เกาะเกร็ดเคยเจริญรุ่งเรืองทั้งในทางวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชาวมอญในสมัยก่อน เครื่องปั้นดินเผานี้ดังมาก แต่พอยุคสมัยเปลี่ยน ความเจริญทางด้านอื่นๆ ที่มากขึ้น ทำให้สิ่งเหล่านี้เริ่มเลือนลางหายไป โรงงานเครื่องปั้นดินเผาต้องปิดกิจการทีละแห่งสองแห่ง เกาะแห่งนี้จึงเริ่มเงียบจากผู้คน เรียกได้ว่า เงียบสนิท ปิดสงัด วัดปรมัยยิก็ไม่มีคนมาเที่ยวเหมือนปัจจุบัน เดินกลางวันผีหลอกได้เลย"

ใจฉันมันคิดที่จะทำ?

"ใจฉันมันคิดว่าอยากจะทำให้เกาะเกร็ดกลับมาเป็นเหมือนแต่ก่อน แต่จะทำตามลำพังก็ไม่ไหว พอดีช่วงปี 2540 หน่วยราชการท้องถิ่นเขาเข้ามาที่เกาะเกร็ดแล้วเห็นตรงกับเราว่า เกาะเกร็ดมีประเพณี วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวมอญ มีเครื่องปั้นดินเผา วิถีชีวิตแบบชาวบ้าน ตอนนั้นฉันก็เป็นเจ้าอาวาสที่วัดปรมัยแล้วก็ได้ปรึกษากันว่าจะทำอย่างไร จนเกิดเป็นโครงการตลาดน้ำสัญจรคนไทยเชื้อสายมอญปากเกร็ด-วัดปรมัย โดยเอาของถูกมาขายทั้ง ไก่ ข้าวสาร หมู เราก็เริ่มจัดแจงที่วัดให้ชาวบ้านได้วางของขาย เปิดได้เดือนเดียว"

"พอปี 2541 ได้ยินคำว่าอเมซิ่งไทยแลนด์ ก็มาคิดว่าเราก็น่าจะเปิดเป็นอเมซิ่งเกาะเกร็ดได้ จึงร่วมกับราชการพูดคุยกันกับชาวบ้าน จึงได้ฟื้นเครื่องปั้นดินเผา ฟื้นประเพณีวัฒนธรรมโบราณขึ้นมา มีการประกวดหม้อน้ำลายวิจิตรต่างๆ ผู้คนจึงเริ่มรู้จักเกาะเกร็ด และแวะเวียนมาเที่ยวอย่างที่เห็นในปัจจุบัน"

อยู่ได้ด้วยสิ่งซึ่งมีอยู่ในผืนดิน?

"เราคุยกันกับชาวบ้านว่า เราต้องสร้างขึ้นจากชุมชน จากคนจากวิถีการดำเนินชีวิตของเราเอง เป็นแบบชุมชนเข้มแข็ง ที่สำคัญคือการยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง กินแล้วจึงเอามาขาย ทำแล้วจึงเอามาขาย อาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่น ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ที่มีอยู่ของผืนดินเป็นหลัก ไม่ใช้เงินเป็นหลัก ต้องเป็นแบบชุมชนเข้มแข็ง ถึงวันนี้เราก็ทำได้ ทุกอย่างก็จะยั่งยืน"

ถึงวันนี้ฉันสบายใจ?

"ถึงวันนี้ฉันรู้สึกสบายใจ เห็นชาวบ้านมีกินมีใช้ มีอาชีพ ลูกหลานที่อยู่ข้างนอกก็กลับมาทำมาหากินที่นี่ ที่ผ่านมาเราทำเพื่อชุมชน ร่วมกันทำทั้งหน่วยงานราชการ ชุมชน ประชาชน ทุกอย่างจึงเกิดขึ้น ประเพณีวัฒนธรรมเก่าแก่จึงได้รื้อฟื้นกลับมา หากเราทำทุกอย่างโดยไม่หวังผลตัวเอง เพราะหากหวังผลประโยชน์ตนเองทุกอย่างก็จะไปไม่รอด วันหนึ่งก็จะถึงจุดที่ไปไม่รอด พอทำได้เราก็จะสบายใจ สุขใจ"

"การสร้างความสุขให้กับคนอื่นสามารถเกิดขึ้นได้ หากทุกฝ่ายร่วมมือกันสร้างความสุขที่ว่านั้นด้วยจิตใจที่สะอาด"

เด็กวัด ตัวโต๊!! โต!!

เด็กวัดทำไมตัวโต๊!! โต!! เพราะเด็กวัดไม่ได้จำกัดความอยู่เพียงแค่เด็กเท่านั้น

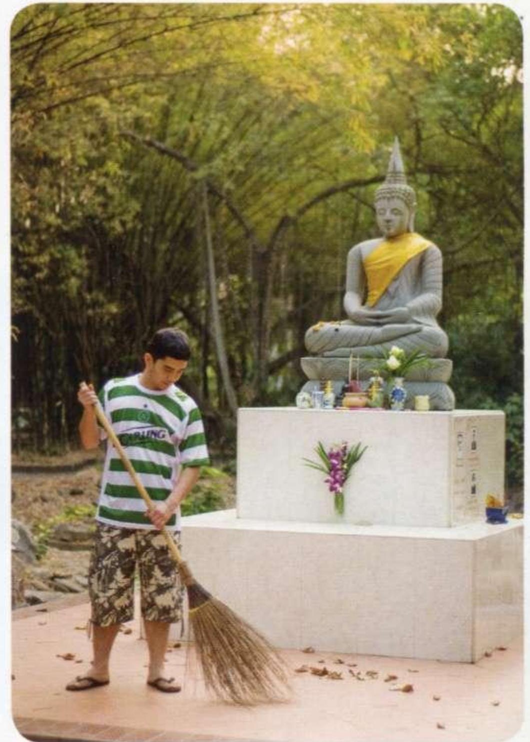
เด็กวัด หรือเรียกว่าศิษย์วัดตามยุคสมัยก่อน หลายคนนึกถึงภาพเด็กชาย ถือย่าม หิ้วปิ่นโต เดินตามพระภิกษุออกบิณฑบาตตอนเช้า สมัยก่อนผู้ปกครองมักส่งลูกหลานเข้าเป็นศิษย์วัดเพื่อศึกษาหาความรู้กับพระภิกษุสงฆ์ สำหรับปัจจุบันศิษย์วัดที่เข้ามาอาศัยวัดในกรุงเทพมหานครก็ยังคล้ายกับอดีต คือ มาอยู่เพื่อการศึกษาเล่าเรียนในสถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่กรุงเทพฯ ในระดับต่างๆ ทั้งประถม มัธยม ปริญญา เด็กวัดจึงไม่จำกัดอยู่เพียงแค่การเป็นเด็กเท่านั้น การจะมาเป็นศิษย์วัดได้นั้น ต้องมีบุคคลที่อาจจะเป็นพ่อแม่ พี่น้อง ที่รู้จักกับเจ้าอาวาสหรือพระภิกษุในวัด หรือมีเพื่อนที่เคยเป็นศิษย์วัดเป็นผู้แนะนำมา ซึ่งมีศัพท์เรียกเฉพาะว่า **"มาตามสาย"**

เยาวชนต้นกล้าประจำปากเกร็ด Style ฉบับไปวัดไปวา ขอพาท่านผู้อ่านไปสัมผัสชีวิตเด็กวัด (ในปัจจุบัน) จากคำบอกเล่าของน้อง **ศุภชัย หนูทอง** หนึ่งในเด็กวัดตัวโต้...โต ที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์กัน

"ผมอยู่วัดชลประทานมาตั้งแต่อายุ 16 ปี ขึ้นมาเรียนต่อชั้น ม.4 ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ตอนนี้ก็ใกล้จะจบ ม.6 แล้ว" ขึ้นมาเรียนต่อ... "ครับ ขึ้นมาเรียนต่อ บ้านเกิดผมอยู่พัทลุง ตอนนั้นผมก็คิดถึงอนาคตว่าต่อไปหากเรียนจบก็จะต้องขึ้นมาเรียนต่อที่กรุงเทพ จึงอยากจะมาหาประสบการณ์ใช้ชีวิตดูก่อน พอดีมีพี่แนะนำว่าให้มาอาศัยอยู่ที่วัดแห่งนี้"

หลายร้อยกิโลเมตรจากปักษ์ใต้มุ่งสู่นคร จากบ้านสู่วัด..."อยู่วัดก็ต้องช่วยทำงานวัด ตอนเช้าเริ่มงานที่ลานหินโค้งเพื่อกวาดขยะ ใบไม้ หกโมงเช้าช่วยถือของจากการบิณฑบาต แล้วนำของไปแยก ที่วัดก็มีกฎระเบียบของวัดอยู่ มีสมุดเซ็นชื่อ การเข้าออกวัดต้องเป็นเวลา มีการจัดเวรกันทำกับข้าว ล้างจานต่างๆ เด็กวัดที่นี่มีอยู่ราว 60 คน รุ่นผมถือเป็นเด็กวัดรุ่นน้องสุด เราก็จะมีการจัดประชุมเด็กวัดกันด้วย"

"อยู่นี่เราก็ได้เรื่องความอดทน ได้บรรยากาศที่เงียบสงบ วันเสาร์-อาทิตย์ จะสวดมนต์ทำวัตรเช้าเย็น หลวงพ่อก็จะสอนเรื่องธรรมะ นับเป็นเรื่องโชคดี ทำให้เรามีสมาธิมากขึ้น"

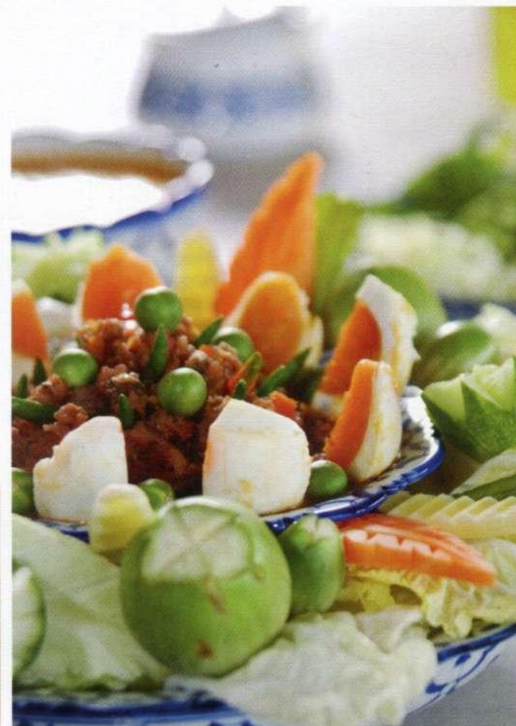
ก่อนฟ้ามืด เด็กวัดทยอยเข้าเซ็นชื่อลงในสมุดเล่มเดียวกัน มีรุ่นพี่ รุ่นน้อง หลายคนกลับจากการเรียนหนังสือ "หากมีใครมาเรียกผมว่าเด็กวัด ผมก็รู้สึกเฉยๆ ไม่ได้คิดอะไรมาก บางครั้งมีเพื่อนมาทำบุญที่วัดก็ไม่รู้สึกอายอะไร เรามาอยู่ที่นี่เพื่อเรียนหนังสือ หาประสบการณ์ เจ้าอาวาสท่านก็สอน อบรมหลักธรรมให้ฟัง ตรงนี้ถือเป็นสิ่งที่เด็กทั่วไปได้รับฟังน้อยกว่าเรา นับเป็นสิ่งดีที่เราได้ซึมซับเรื่องราวเหล่านั้น"

ต้นไม้สร้างความร่มรื่นภายในวัด หลักธรรมคำสอนมอบความสงบสู่จิตใจ ชีวิตเด็กวัด สิ่งซึ่งได้สัมผัสอยู่ทุกวัน อาจดูแตกต่างจากเด็กวัยเดียวกัน แต่นั่นก็นับเป็นความแตกต่างของวิถีชีวิตรูปแบบหนึ่ง วิถีชีวิตของการอยู่วัด จึงนับเป็นเรื่องธรรมดาเรื่องหนึ่ง แต่สิ่งซึ่งเด็กกลุ่มนี้ได้รับ คือ โอกาสที่ได้สัมผัสกับหลักธรรมคำสอน เรื่องราวของธรรมะ โอกาสเหล่านั้นคือนามธรรมที่ได้รับนำไปสู่วิธีคิดในการดำเนินชีวิตต่อไปได้

อิ่มท้อง อิ่มบุญ

ว่ากันถึงเรื่องอาหารที่นำไปวัดตามเทศกาล งานบุญต่างๆ ณ นครปากเกร็ด ชาวไทยเชื้อสายมอญ ได้รับมรดกตกทอดคือความศรัทธายิ่งต่อพระพุทธศาสนาอย่างแน่นแฟ้นจากบรรพบุรุษเก่าก่อน

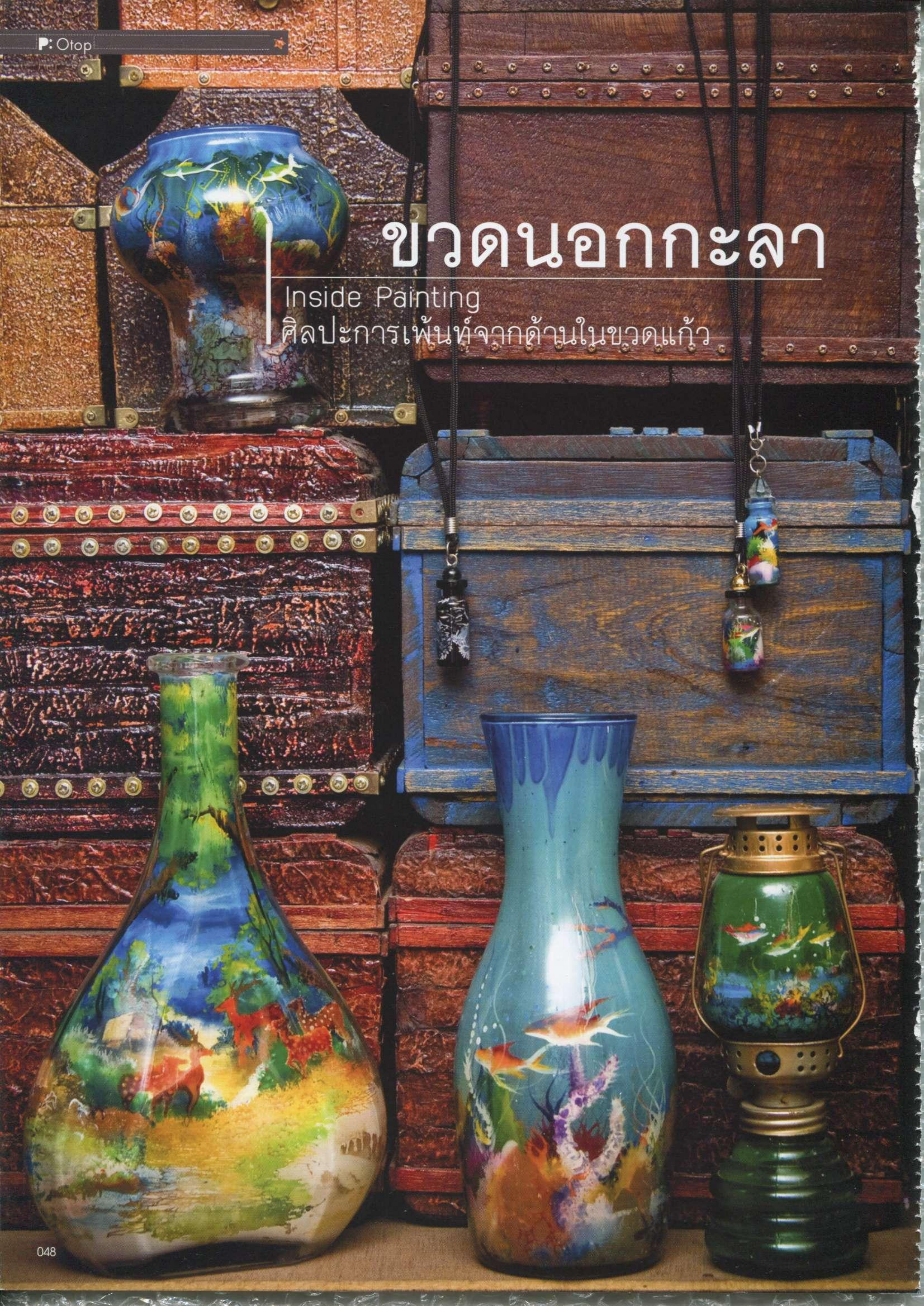

ผ่านกิจวัตรประจำวันหัวใจรักในพระพุทธศาสนาถูกแสดงออกให้เห็นได้โดยง่าย การมีวัดมอญกระจายอยู่ในเขตพื้นที่หลายวัดคงเป็นเครื่องยืนยันได้อย่างดี

ครั้นเช้ามืดวันขึ้น 14 ค่ำ ถึงเทศกาลงานบุญออกพรรษา ด้วยจิตใจอันสะอาด เช้าวันใหม่ ชาวบ้านต่างจัดเตรียมข้าวของ ปรุงอาหารอย่างตั้งใจจัดเป็นสำรับใหญ่เพื่อถวายพระที่วัด อาหารหลักใหญ่ๆ ก็จะมีขนมจีนน้ำยา ซึ่งเป็นอาหารคนมอญแต่โบราณ น้ำพริก กระยาสารท กล้วยไข่ เป็นสิ่งซึ่งปฏิบัติกันมานมนาน และหากจะย้อนวันวาน การจัดเตรียมอาหารเหล่านี้ในสมัยเก่าก่อนต้องอาศัยความร่วมแรงร่วมใจกันของชาวบ้าน อย่างการทำกระยาสารท ต้องใช้แรงจากชาวบ้านร่วมกันกวนถึงจะสำเร็จ นั่นย่อมแสดงให้เห็นการลงแรงร่วมมือกันทำ ร่วมกันทำบุญ ร่วมกันกิน อันหมายถึงวิถีชีวิต วิถีชุมชนที่หอมกรุ่น

ไปวัดทำบุญ**คราวหน้า** อาหารยังคง**เต็มชั้นปิ่นโต**

>> ขอขอบคุณร้านบ้านคุณแอ๋ว สำหรับอาหารหน้าตาสวยๆ ครับ

ขวดนอกกะลา

Inside Painting

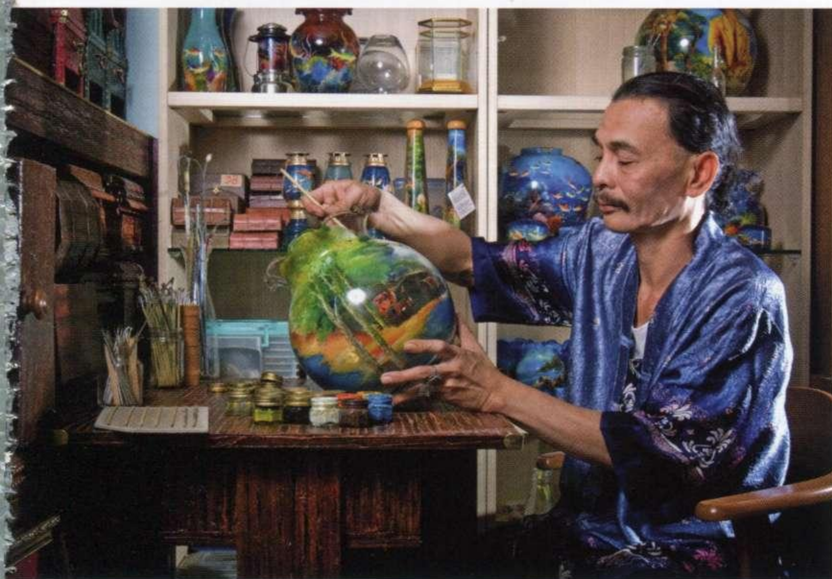
ศิลปะการเพ้นท์จากด้านในขวดแก้ว

“เพราะเรา....ต่างกัน”

ปลายพู่กันชุ่มสีป้ายลงตรงจุดเดิมของขวดแก้วรูปทรงสะโอดสะองเป็นครั้งสุดท้าย ปลาตัวนั้นจึงดูมีชีวิตขึ้น ท่ามกลางผลงานซึ่งวางเกลื่อนในมุมหนึ่งของห้อง ขวดแก้วใบนี้ควรจะกองรวมอยู่ที่นั่น แต่ชายคนป้ายพู่กันกลับแยกมันไว้บนโต๊ะ ปล่อยแสงเช้าลอดผ่านบานหน้าต่างสะท้อนเงาวับวาวบนรูปทรงที่ดูเหมือนองค์เอวของหญิงสาวปานนั้น **“เพราะมันแตกต่างจากงานชิ้นอื่นๆ”** ชายผู้นั้นกล่าวด้วยน้ำเสียงกระหยิ่มยิ้มย่องขณะสายตาชายมองขวดแก้ว นี่คือผลงานซึ่งผ่านกระบวนการคิดทดลอง จากศิลปะการเพ้นท์แก้วแบบธรรมดา ตกผลึกสู่ผลงานชิ้นใหม่ที่ใช้ชื่อว่า **“Inside Painting ศิลปะการเพ้นท์จากด้านในขวดแก้ว”**

ต่างจากใบอื่นๆ ที่วิธีการเพ้นท์ ในช่วงหนึ่งงานเพ้นท์ขวดแก้วซึ่งวางอยู่ดาษดื่นทั่วไป ผู้ผลิตจะป้ายลวดลายลงบนพื้นผิวด้านนอกของขวด แต่ Inside Painting เป็นการเพ้นท์ลวดลายจากด้านในขวดแก้ว นั่นอาจทำให้นึกถึงการมองโลกแบบมุมกลับ หมายถึง วิธีการเพ้นท์จะต้องสลับกลับกันกับการเพ้นท์แบบธรรมดา อาจเรียกการเพ้นท์ภาพถอยหลัง ลวดลายไหนอยากให้เห็นก่อนต้องลงภาพนั้นก่อน

“เหมือนเราต้องคิดกลับกันหมด ต้องลำดับความคิด และต้องอาศัยจินตนาการ”

พู่กันบิดงอ เสารับสัญญาณคลื่น ไม้ไอติม ถูกดัดแปลงเพื่อใช้ในงานนี้ (นั้นย่อมเรียนรู้จากประสบการณ์) จากขวดน้ำหอมขนาดเล็กราคาไอโซจนถึงขวดโหลปากกว้าง จึงล้วนแต่งแต้มลวดลายได้ทั้งหมด

“การเพ้นท์ขวดแก้วจากด้านในยังสามารถรักษาความมันวาวของขวดแก้วได้ นั่นยิ่งทำให้ตกหลุมรัก”

ความแตกต่างมักสร้างสิ่งแปลกใหม่ ความแตกต่างทางความคิดอาจสร้างความเชื่อแบบใหม่ Inside Painting คือผลิตภัณฑ์อันเกิดจากความคิดแบบนอกกรอบ จินตนาการอันเกิดจากการปล่อยความคิดไปพบกับอีกด้าน นั่นทำให้เราได้มาซึ่งวิธีคิดแบบใหม่ และความรู้สึกแบบใหม่ๆ ในชีวิต

สนใจงาน •

Inside Painting ศิลปะการเพ้นท์จากด้านในขวดแก้ว

ติดต่อ

คุณประภัทร สุขเกษม

65/26 แจ้งวัฒนะ-ปากเกร็ด ซอย 7 ต.ปากเกร็ด

อ.ปากเกร็ด นนทบุรี โทร. 08-7687-7688

ร่ม เย็น เป็น สุข....ใจ

ว่ากันว่าสุขภาพจิตดี สุขภาพกายก็จะดีตาม แล้ววิธีดูแลสุขภาพจิตให้ดีจะทำอย่างไรได้บ้าง หนึ่งวิธี สองวิธี หรืออีกหลายวิธี แต่คำตอบหนึ่งซึ่งดังแว่วมาแต่ไกล "ลองทำบุญไปวัดไปวาบ้างซิ" ได้ยินอย่างนั้นแล้วมีหรือที่ปากเกร็ด Style จะรอช้า ต้องรีบหาคำตอบมาบอกเล่าไว้บนหน้ากระดาษเพื่อคนรักสุขภาพประจำคอลัมน์

"ปกติเราก็ไปทำบุญที่วัดเป็นประจำ อย่างน้อยอาทิตย์หนึ่งก็ 5 ครั้งนะพ่อ" คำบอกเล่าของคู่สามีภรรยาประจำบ้าน ปิ่นกาญจนนาวี **คุณบุญเสริม ปิ่นกาญจนนาวี รองนายกเทศมนตรีนครปากเกร็ด** และ **คุณระเบียบ ปิ่นกาญจนนาวี** ภรรยา คำบอกเล่านั้นเคล้ารอยยิ้ม ท่ามกลางบรรยากาศอันร่มรื่นของต้นไม้รอบบ้าน

"ได้ทำบุญแล้วเราจะรู้สึกสบายใจ จิตใจจะสงบ และหากมีโอกาสได้ฟังเทศน์ฟังธรรม เราก็จะได้แง่คิดต่างๆ บางครั้งอาจเป็นเครื่องเตือนสติในการดำเนินชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี"

ผู้คนบางกลุ่มมักนึกถึงวัดเมื่อมีเรื่องทุกข์ร้อนใจเกิดขึ้นในชีวิต โดยเฉพาะในสภาพสังคมปัจจุบัน หลายคนที่ประสบกับความผิดหวังในเรื่องต่างๆ ถึงตอนนั้นการเข้าวัดทำบุญ คือ ทางเลือกหนึ่งของผู้คนเหล่านั้น

"คนโบราณเขาบอกว่า ทำบุญให้เราดี ทำทานให้เรามี เราก็สอนลูกๆ ในเรื่องเหล่านี้ หากมีวันหยุดก็จะไปทำบุญกันทั้งครอบครัว พาพวกเขาไปกราบผู้สูงอายุ ลูกชายก็จะให้เขาได้บวชเรียนเพื่อศึกษาธรรมะ หากเราไม่บอกไม่สอนเขา ด้วยสภาพสังคมปัจจุบันโอกาสที่เขาจะมาสนใจเรื่องเหล่านี้ก็น้อยลงไป"

นครปากเกร็ด เมื่อถึงงานบุญตามวันสำคัญทางพุทธศาสนา ผู้เฒ่าผู้แก่ไม่เคยลืมที่จะหอบหิ้วเอาดอกไม้ธูปเทียนสำรับอาหารเพื่อเข้าวัดทำบุญ คนเก่าก่อนที่ยังมิวายหายจากกันไปยังคงเนืองแน่น และนับเป็นโชคดีของลูกหลานที่มีโอกาสได้สัมผัสกลิ่นอายเหล่านั้นเมื่อยังเยาว์วัย

"เมื่อถึงวันสำคัญทางพุทธศาสนา เช่น วันมาฆบูชา เราก็จะถือโอกาสนี้ซื้อดอกบัวไปถวายแก่วัด เพื่อให้ประชาชนได้นำไปใช้ในการประกอบพิธีกรรมอีกทอดหนึ่ง และบางครั้งหากเป็นโครงการจัดงานของเทศบาลนครปากเกร็ด อย่างเช่น การทำบุญ ๙ วัด เราก็สามารถจัดดอกบัวไปให้กับทางเทศบาลฯ ได้ สิ่งหนึ่งที่เราได้รับ คือ ความรู้สึกสุขใจจากการเป็นผู้ให้"

เมื่อคิดดี ทำดี สุขภาพจิตดี สุขภาพกายย่อมดีตาม การทำบุญ เข้าวัด ฟังธรรม เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถจรรโลงจิตใจ เป็นข้อคิดเตือนใจในการดำเนินชีวิต เรียกสติกลับคืนจากความวุ่นวาย เสริมสร้างภูมิคุ้มกัน และพลังที่จะดำเนินชีวิตตามวิถีของแต่ละคนต่อไป

อมรรรัตน์ สมสิบ

ชวนน้องเข้าวัด ทำบุญ ไหว้พระ รักษาศีล

> ในส่วนของศาสนาเองก็ต้องปรับตัวบ้างเหมือนกัน น่าจะนำกิจกรรมรูปแบบอื่นๆ ที่น่าสนใจเข้ามาใช้เผยแพร่หลักธรรมให้วัยรุ่นเข้าใจได้โดยง่าย

น้องอั้ม อมรรัตน์ สมสิบ นักศึกษาด้านการออกแบบนิเทศศิลป์ จากมหาวิทยาลัยรังสิต ที่ให้คำนิยามของการเข้าวัดทำบุญไว้อย่างน่าสนใจว่า "การเข้าวัดไม่มีทุกข์ก็เข้าได้" เป็นบทสนทนาแรกที่ทำให้เราเห็นอีกแนวคิดหนึ่งของเธอคนนี้

"วัยรุ่นบางคนอาจจะมองว่าการเข้าวัดทำบุญเป็นเรื่องที่ไกลตัว ทั้งที่จริงมันอยู่ใกล้ตัวเรามาก ครอบครัวควรจะปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งหลักธรรมทางศาสนาให้แก่สมาชิกในครอบครัวอย่างจริงจัง บางครอบครัวละเลยไม่สนใจโดยอ้างเพียงว่าไม่มีเวลา ทั้งที่จริงแล้วเป็นความละเลยไม่ใส่ใจต่างหาก"

และน้องอั้มได้ฝากแนวคิดดีๆ ทิ้งท้ายว่า "ในส่วนของศาสนาเองก็ต้องปรับตัวบ้างเหมือนกัน น่าจะนำกิจกรรมรูปแบบอื่นๆ ที่น่าสนใจเข้ามาใช้เผยแพร่หลักธรรมให้วัยรุ่นเข้าใจได้โดยง่าย ซึ่งน่าจะเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่สามารถดึงกลุ่มคนรุ่นใหม่เข้าสู่ศาสนาได้มากขึ้น"

แนวคิดของวัยรุ่นคนหนึ่งคงจะเป็นตัวอย่างให้แก่วัยรุ่นอีกหลายๆ คนได้นำไปปฏิบัติ คงไม่ใช่เรื่องยากที่จะปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้ชีวิต ตื่นเช้ากว่าปกติในวันพระ เตรียมอาหารคาวหวาน เพื่อไปทำบุญ รับศีล รับพร และปฏิบัติตัวให้อยู่ในศีลธรรม ลองปฏิบัติดูแล้วคุณจะรู้ว่าชีวิตมีสิ่งดีๆ มากกว่าที่คุณคิด แล้วพบกันใหม่ในปากเกร็ดฯ สไตล์ฉบับหน้าสวัสดีค่ะ

ชื่อ	อมรรัตน์ สมสิบ
เกิด	19 เมษายน 2530
อายุ	21 ปี
การศึกษา	คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาออกแบบนิเทศศิลป์

ประเพณีตักบาตรดอกไม้

น้อมถวายหมู่มวลพฤกษชาติ อานิสงฆ์แห่งศรัทธา นบบูชาองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

"หมู่มวลดอกไม้บานรับอรุณรุ่งเช้าวันปวารณา ชาวบ้านต่างตระเตรียมจัดหาเหล่าบุปผชาติเพื่อถวายแด่ภิกษุสงฆ์นำไปสักการะองค์สัมมาสัมพุทธเจ้าในพระอุโบสถ ส่งต่ออานิสงฆ์ของพุทธศาสนิกชน ผนึกความเชื่อผนวกแรงศรัทธา สานคุณค่าประเพณีมอญ"

ประเพณีตักบาตรดอกไม้นี้มีที่มาแต่โบราณกาล มิได้เกิดขึ้นอย่างไร้สาเหตุ ความแปลกแตกต่าง ไม่เหมือนใครได้สร้างความน่าสนใจให้แก่วัฒนธรรมประเพณีทางพระพุทธศาสนาของชาวมอญแห่งเกาะเกร็ด ที่ยังคงยึดถือปฏิบัติสืบเนื่องมาจนกระทั่งปัจจุบัน เมื่อเริ่มเข้าสู่วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ช่วงออกพรรษา ณ วัดปรมัยยิกาวาส ศูนย์รวมชาวมอญ และคณะสงฆ์รามัญนิกายที่รุ่งเรืองครั้งอดีต กาลเวลาที่เปลี่ยนผ่านได้กัดเซาะเค้าร่างของวัฒนธรรมดั้งเดิมไปทีละน้อย สวนทางกับแรงศรัทธาแห่งพุทธศาสนิกชนที่ช่วยปลุกประเพณีให้มีชีวิตอีกครั้ง

จากเรื่องราวในพุทธประวัติ เมื่อครั้งที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จขึ้นไปจำพรรษาบนบัณฑุกัมพลศิลาอาสน์ในดาวดึงส์เทวโลก เพื่อตรัสพระธรรมเทศนา อภิธรรม ๗ คัมภีร์ โปรดพระพุทธมารดาตลอดช่วงเข้าพรรษา ครั้นพระองค์เสด็จกลับยังโลกมนุษย์ ในครั้งนั้นบรรดาพุทธศาสนิกชนผู้มีความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อทราบข่าวต่างพร้อมใจกันไปรอรับอย่างเนืองแน่น พร้อมทั้งจัดเตรียมดอกไม้เครื่องสักการะต่างๆ เพื่อเป็นพุทธบูชา จากความเชื่อที่ว่าอานิสงฆ์อันแรงกล้าจะเกิดขึ้นแก่ผู้ใดซึ่งถวายดอกไม้เครื่องสักการะต่างๆ ให้แก่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น ได้กลายมาเป็นพิธีกรรมที่เกิดจากแรงศรัทธา เปี่ยมด้วยคุณค่าแห่งจิตวิญญาณ

ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เมื่อยามอรุณรุ่ง พุทธศาสนิกชนชาวมอญตระเตรียมข้าวของดอกไม้ ธูปเทียน เครื่องสักการะโดยครบครัน ร่วมทำบุญเนื่องในวันออกพรรษา หลังจากเสร็จสิ้นประเพณีตักบาตรทางเรือ พระสงฆ์ รวมทั้งชาวบ้านในละแวกใกล้เคียงจะมารวมกันอยู่ ณ ศาลาการเปรียญของวัดปรมัยยิกาวาส ชาวบ้านจะจัดเตรียมสำรับอาหารคาวหวานตกแต่งอย่างสวยงาม เพื่อถวายภัตตาหารเพลให้แก่พระสงฆ์

ครั้นเมื่อพระสงฆ์ลงโบสถ์ เพื่อร่วมพิธีปวารณาออกพรรษาในพระอุโบสถ เข้าสู่การ **ชวนธูป** ซึ่งเป็นภาษามอญ หมายถึง การถวายธูป เริ่มต้นขบวนด้วยการอัญเชิญพระบรมธาตุ ตามด้วยพระสงฆ์หลายสิบ หลายร้อยรูป เดินไปบนเส้นทางระหว่างศาลาการเปรียญกับพระอุโบสถ สองฝั่งเส้นสายรายทางที่พระสงฆ์ก้าวย่างผ่านชาวบ้านพร้อมเพรียงนำดอกไม้ธูปเทียนถวายใส่ย่ามพระสงฆ์ เพื่อนำไปใช้ในพิธีปวารณาในพระอุโบสถ

เข้าสู่พระอุโบสถพระสงฆ์เริ่มดำเนินพิธีกรรม เสียงท่วงจังหวะของบทสวดบทแล้วบทเล่า มิใช่ความงมงายไร้จุดหมาย แต่คือท่วงทำนองที่สร้างความสงบแห่งจิตใจ แฝงด้วยหลักธรรมคำสอนที่อยู่ใกล้ตัว ไม่ใช่เรื่องยากเกินที่จะเข้าถึง อย่าละเลยวัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิมซึ่งบางคนอาจมองว่าล้าสมัย ยิ่งคุณผลักดันตัวเองให้ห่างไกลจากสิ่งเหล่านั้น สักวันหนึ่งมันอาจจะหายไปจากสังคมอย่างไร้ร่องรอย

เกี่ยวกับ ที่ธรณีสงฆ์

การซื้อขายที่ธรณีสงฆ์

ที่ธรณีสงฆ์จะโอนกรรมสิทธิ์ได้ก็โดยตราเป็นพระราชบัญญัติเท่านั้น ตามนัยมาตรา 34 แห่ง พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2535 เว้นแต่การโอนให้แก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เมื่อมหาเถรสมาคมไม่ขัดข้องและได้รับค่าผาติกรรมจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานนั้นแล้ว ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

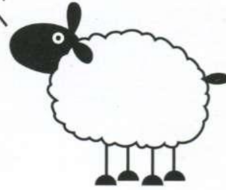
การให้เช่าที่ธรณีสงฆ์

สามารถกระทำได้ แต่หากเป็นการเช่าที่มีกำหนดระยะเวลาเกิน 3 ปี จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

ที่ธรณีสงฆ์ทำอะไรได้บ้าง

การจัดหาประโยชน์ของที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ จะมีหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดไว้ในกฎมหาเถรสมาคม เช่น อาจกำหนดไว้ว่าวัดสามารถทำการจัดหาประโยชน์โดยการให้เช่าสำหรับอยู่อาศัย หรือประกอบการค้า มีกำหนด 3 ปี เป็นต้น ซึ่งจะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการต่างๆ ไว้ด้วย

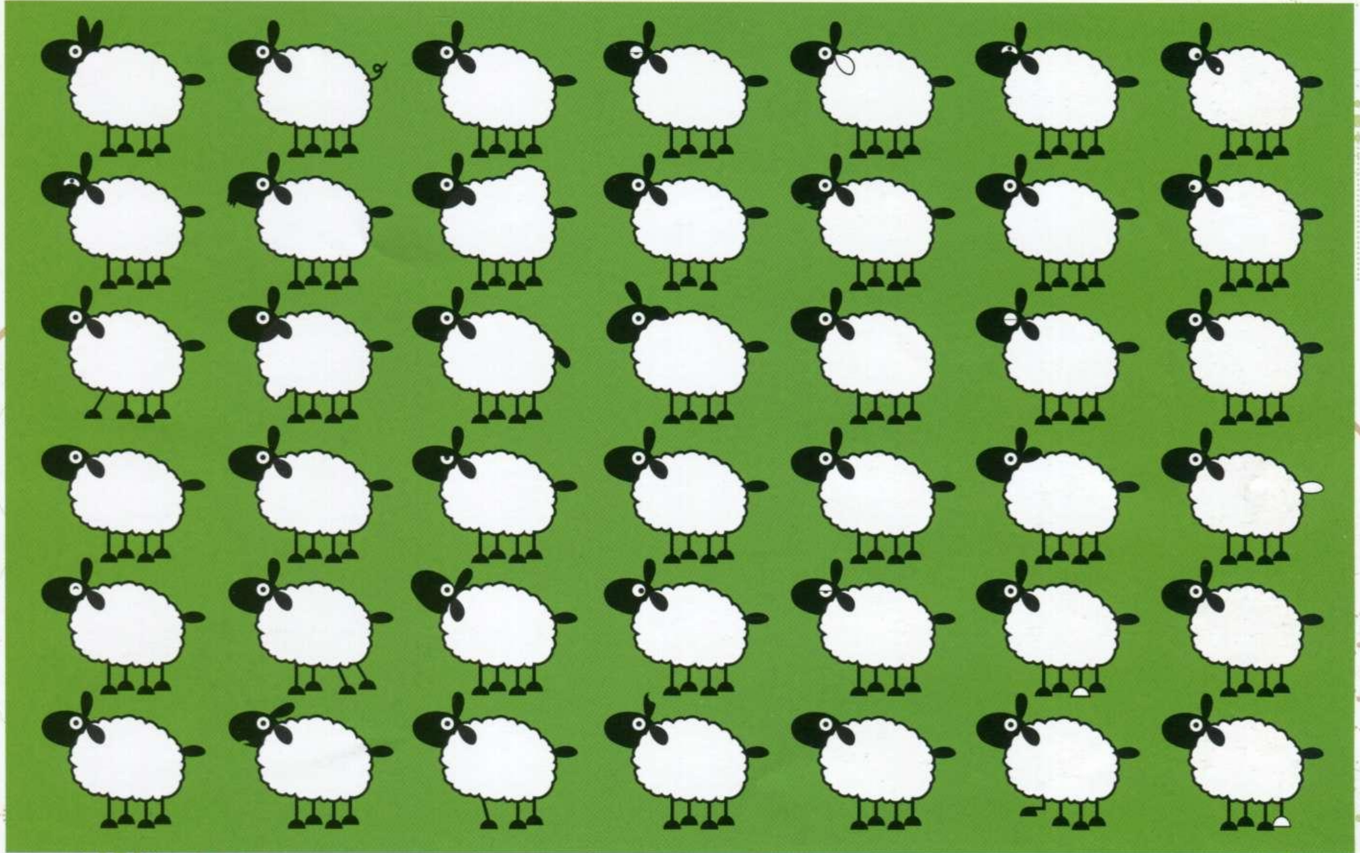
หมายเหตุ หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมสอบถามที่ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ โทร 0-2441-4528 ต่อ 123-130

ตามจับแกะ

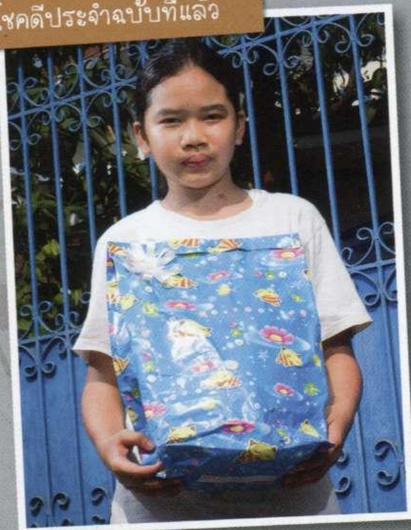
ท่านผู้อ่านครับลองมองหาดูสิครับว่า แกะที่เหมือนภาพตัวอย่างข้างบนนี้ซ่อนอยู่ในส่วนไหนของภาพกันบ้าง มีอยู่ด้วยกันทั้งหมด **7** ตัวครับ

ส่งคำตอบมาได้ที่

งานบริการข้อมูลข่าวสารท้องถิ่น กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลนครปากเกร็ด ถนนแจ้งวัฒนะ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 โทร 0-2960-9704-14 ต่อ 608 งานนี้มีรางวัลสำหรับผู้ตอบถูกอีกเช่นเคย

ผู้โชคดีประจำฉบับที่แล้ว

ภาพเฉลย

ผู้โชคดีประจำฉบับที่แล้ว : สำหรับเกมตามหาไอ้จุกผู้โชคดีตอบถูกคือ ด.ญ. ญานิกา แสงหิ่งห้อย

สำหรับผู้สนใจสมัครสมาชิก ปากเกร็ด Style ติดต่อได้ที่ กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลนครปากเกร็ด ถนนแจ้งวัฒนะ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 โทร 0-2960-9704-14 ต่อ 608 (ฟรี)

ทุกชีวิต... เป็นเช่นนั้นเอง

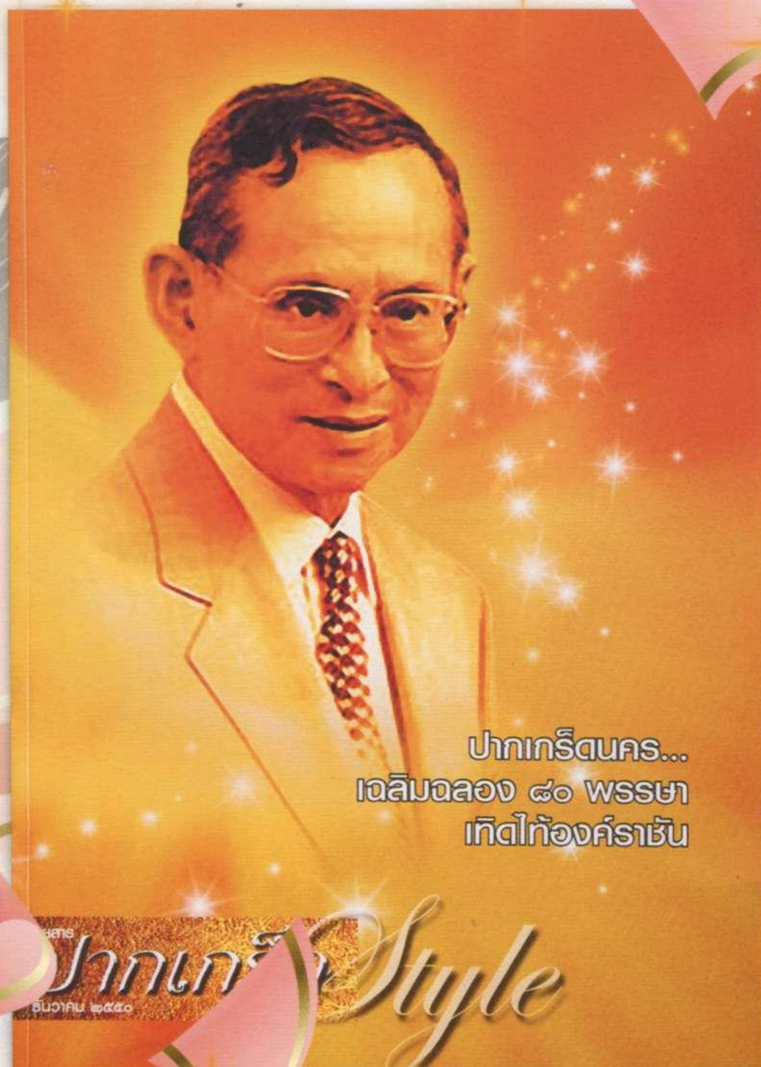

“ดอกไม้นี้มันผลิบาน แล้วก็ร่วงลงมาพื้นดิน”

ชีวิตของเราก็เหมือนกับดอกไม้ เกิดใหม่ก็ยังดี สดชื่น ยิ้มแย้มแจ่มใส อุ๊ๆ อ๊ะๆ กับคุณพ่อคุณแม่ แล้วก็โตขึ้น โตขึ้น แต่ผลที่สุดก็โรยไปกองอยู่ที่ป่าช้า

นั่นคือชีวิต ชีวิตก็เหมือนกับดอกไม้ ร่วงแล้วเค้าก็กวาดเอาไปทิ้งที่กองขยะ ไม่มีสาระต่อไป

ธรรมะบรรยายบางช่วงตอนจาก ทุกชีวิต...เป็นเช่นนั้นเอง ของ พระพรหมมังคลาจารย์ (หลวงพ่อปัญญานันทะภิกขุ) การมองชีวิตผ่านสิ่งซึ่งเป็นธรรมดา เป็นไปตามกระบวนการง่ายๆ ของธรรมชาติ หากเพียงแค่นั่งมองมันอย่างทบทวน และมีเวลาด้วยจิตใจที่ไม่หนักหน่วง เราอาจมองเห็นสิ่งนั้น หลักธรรมดีๆ ของหลวงพ่อปัญญานันทะภิกขุฝากไว้เป็นข้อคิดในปากเกร็ด Style ฉบับไปวัดไปวานี้...ครับ

ปากเกร็ด Style กำลังโต

ย่างเข้าขวบที่ 10 แล้วจ้า

ใคร อ่าน ปากเกร็ด Style

ใคร ชอบ ปากเกร็ด Style

ใคร อยากลงหนังสือปากเกร็ด Style

โอกาสมาถึงแล้ว

เพียงส่งเรื่องราวดีๆ ที่คุณเห็นว่าสอดคล้องกับแนวทางหนังสือของเรา พร้อมเบอร์โทรติดต่อ มาที่

เทศบาลนครปากเกร็ด ถนนแจ้งวัฒนะ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 โทร. 0-2960-9704-14 ต่อ 608

หากเรื่องไหนเข้าตากรรมการจะติดต่อกลับไป...จ้า

สำนักงานเทศบาลนครปากเกร็ด
ถนนแจ้งวัฒนะ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
โทรศัพท์ 0-2960-9704-14

สุข
กาย
ใจ

